



COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 24.3.2014
COM(2014) 180 final

ANNEXES 1 to 5

ANEXĂ

la

Propunerea de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, de modificare a
Regulamentului (UE) nr. XXX/XXX al Parlamentului European și al Consiliului
[Regulamentul privind controalele oficiale] și de abrogare a Regulamentului (CE)
nr. 834/2007 al Consiliului**

{SWD(2014) 65 final}

{SWD(2014) 66 final}

ANEXA I

ALTE PRODUSE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 2 ALINEATUL (1)

- drojdii utilizate ca alimente sau ca hrană pentru animale,
- bere,
- mate,
- extracte, esențe și concentrate de cafea, de ceai și de mate și preparate pe bază de aceste produse sau pe bază de cafea, de ceai sau de mate; cicoare prăjită și alți înlocuitori prăjiți de cafea și extractele, esențele și concentratele acestora,
- nectaruri de fructe,
- pastă, unt, grăsimi, ulei și pudră de cacao; ciocolată și alte preparate alimentare care conțin cacao,
- produse zaharoase,
- preparate pe bază de cereale, de făină, de amidon, de fecule sau de lapte; produse de patiserie,
- supe,
- sosuri,
- mâncăruri gătite,
- înghețată,
- iaurturi aromatizate, iaurturi cu adaos de fructe, de fructe în coajă lemnoasă sau de cacao,
- sare de mare,
- gume și rășini naturale,
- polen,
- ceară de albine,
- uleiuri esențiale,
- băuturi spirtoase, cu condiția ca alcoolul etilic utilizat la fabricarea băuturilor spirtoase să fie numai de origine agricolă.

ANEXA II

NORMELE DE PRODUCȚIE SPECIFICE MENȚIONATE ÎN CAPITOLUL III

Partea I: Norme aplicabile producției vegetale

Pe lângă normele de producție stabilite la articolele 7-10, normele prevăzute în această parte se aplică producției vegetale ecologice.

1. Cerințe generale

- 1.1. Este interzisă producția hidroponică, o metodă de cultivare a plantelor constând în plasarea rădăcinilor acestora numai într-o soluție de nutrienți sau într-un mediu inert în care se adaugă o soluție de nutrienți.
- 1.2. Toate tehnicile de producție vegetală utilizate previn sau reduc la minimum orice contribuție la contaminarea mediului.
- 1.3. Conversia
 - 1.3.1. Pentru ca plantele și produsele vegetale să fie considerate ecologice, normele de producție stabilite în prezentul regulament trebuie să fi fost puse în aplicare pe parcele pe parcursul unei perioade de conversie de cel puțin doi ani înainte de însămânțare sau, în cazul pășunilor și al furajelor perene, de cel puțin doi ani înainte de utilizarea acestora ca furaje obținute din producția ecologică sau, în cazul culturilor perene altele decât furajele, de cel puțin trei ani înainte de prima recoltă a produselor ecologice.
 - 1.3.2. În cazurile în care terenul a fost contaminat cu produse neautorizate pentru producția ecologică, autoritatea competentă poate decide să prelungească perioada de conversie peste perioada menționată la punctul 1.3.1.
 - 1.3.3. În cazul în care are loc un tratament cu un produs neautorizat pentru producția ecologică, autoritatea competentă solicită o nouă perioadă de conversie în conformitate cu punctul 1.3.1.

Perioada respectivă poate fi redusă în următoarele două cazuri:

 - (a) un tratament cu un produs neautorizat pentru producția ecologică, ca parte dintr-o măsură obligatorie de control al dăunătorilor sau al buruienilor, inclusiv al organismelor de carantină sau al speciilor invazive, impusă de autoritatea competentă a statului membru;
 - (b) un tratament cu un produs neautorizat pentru producția ecologică, ca parte a unor teste științifice aprobate de autoritatea competentă a statului membru.
 - 1.3.4. În cazurile menționate la punctele 1.3.2. și 1.3.3, lungimea perioadei de conversie se fixează luând în considerare următorii factori:
 - (a) procesul de degradare a produsului în cauză garantează, la sfârșitul perioadei de conversie, un nivel nesemnificativ de reziduuri în sol și, în cazul unei culturi perene, în plantă;
 - (b) în urma tratamentului, recolta nu poate fi vândută cu referire la producția ecologică.
 - 1.3.5. Normele specifice de conversie pentru terenuri asociate producției animaliere ecologice ar trebui să fie următoarele:

- 1.3.5.1. Normele de conversie se aplică întregii suprafețe a unității de producție pe care se produce hrana pentru animale.
- 1.3.5.2. Fără a se aduce atingere dispozițiilor de la punctul 1.3.5.1., perioada de conversie poate fi redusă la un an în cazul pășunilor și al suprafețelor în aer liber utilizate de specii neerbivore.
- 1.4. Originea plantelor, inclusiv a materialului vegetal de reproducere
- 1.4.1. Pentru producția de plante și produse vegetale, se folosește numai material vegetal de reproducere obținut în mod ecologic. În acest scop, planta destinată producției de material vegetal de reproducere și, dacă este relevant, planta-mamă trebuie să fi fost produse în conformitate cu prezentul regulament pe durata a cel puțin o generație sau, în cazul culturilor perene, timp de cel puțin o generație în cursul a două perioade de vegetație.
- 1.4.2. Utilizarea materialului vegetal de reproducere neobținut din producția ecologică
- Materialul vegetal de reproducere neobținut din producția ecologică poate fi utilizat numai în cazul în care provine dintr-o unitate de producție în proces de conversie la producția ecologică sau dacă acest lucru este justificat pentru utilizarea în cercetare, pentru testare în cadrul unor teste pe teren la scară mică sau în scopuri de conservare a resurselor genetice aprobate de autoritatea competentă a statului membru.
- 1.5. Gestionarea și fertilizarea solului
- 1.5.1. Producția vegetală ecologică folosește practici de arat și cultivare care mențin sau cresc materia organică din sol, ameliorează stabilitatea și biodiversitatea solului și împiedică tasarea și eroziunea acestuia.
- 1.5.2. Menținerea și sporirea fertilității și a activității biologice a solului se realizează prin rotația multianuală a culturilor, inclusiv a leguminoaselor și a altor culturi pentru îngrășăminte verzi, precum și prin aplicarea de gunoi de grajd sau de materie organică, ambele de preferință compostate, rezultate din producția ecologică.
- 1.5.3. În cazul în care nevoile nutritive ale plantelor nu pot fi satisfăcute prin măsurile prevăzute la punctele 1.5.1. și 1.5.2., se pot folosi numai îngrășămintele și amelioratorii de sol autorizați pentru utilizare în producția ecologică în temeiul articolului 19 și numai în măsura în care este necesar.
- 1.5.4. Cantitatea totală de gunoi de grajd, astfel cum este definit în Directiva 91/676/CEE a Consiliului¹, aplicat pe exploatarea agricolă, nu depășește 170 kg de azot pe an/hectar de suprafață agricolă utilizată. Această limită se aplică numai utilizării gunoiului de grajd, a gunoiului de grajd uscat și a dejecțiilor animaliere deshidratate de la pasări de curte, a compostului din excremente de animale, inclusiv dejecțiile animaliere de la pasări de curte, a compostului de gunoi de grajd și a excrementelor lichide de animale.
- 1.5.5. Exploatarea agricolă ecologică pot stabili acorduri de cooperare scrise exclusiv cu alte exploatarea și întreprinderi agricole care respectă normele privind producția ecologică, cu intenția de a răspândi surplusul de dejecții animaliere provenit din producția ecologică. Limita maximă menționată la punctul 1.5.4. se calculează pe baza tuturor unităților de producție ecologică implicate într-o astfel de cooperare.

¹ Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole (JO L 375, 31.12.1991, p. 1).

- 1.5.6. Pentru îmbunătățirea stării generale a solului sau în scopul creșterii disponibilității nutrienților în sol sau în culturi, se pot utiliza preparate pe bază de microorganisme.
- 1.5.7. Pentru activarea compostului se pot folosi preparate adecvate pe bază de plante sau preparate din microorganisme.
- 1.5.8. Nu se folosesc îngrășăminte minerale pe bază de azot.
- 1.6. Gestionarea dăunătorilor și a buruienilor
- 1.6.1. Prevenirea daunelor cauzate de dăunători și buruieni se bazează în principal pe protecția prin:
- inamici naturali,
 - alegerea speciilor, a soiurilor și a materialului eterogen,
 - rotația culturilor,
 - tehnici de cultivare precum fumigația ecologică, precum și
 - procese termice, precum solarizarea și tratamentul cu abur la suprafață aplicat solului (la o adâncime maximă de 10 cm).
- 1.6.2. Dacă plantele nu pot fi protejate în mod adecvat de dăunători prin măsurile prevăzute la punctul 1.6.1 sau în cazul unei amenințări constatate pentru o cultură, se pot utiliza numai produse autorizate pentru utilizare în producția ecologică în temeiul articolului 19 și numai în măsura în care este necesar.
- 1.6.3. Capcanele sau distribuitorii de produse altele decât feromonii trebuie să împiedice eliberarea substanțelor în mediu și contactul dintre substanțe și culturile plantate. Capcanele se colectează după utilizare și se elimină în condiții de siguranță.
- 1.7. Produsele folosite pentru curățare și dezinfecție
- Pentru curățare și dezinfecție se folosesc numai produsele pentru curățare și dezinfecție în producția vegetală autorizate pentru folosire în producția ecologică în temeiul articolului 19.

2. Cerințe referitoare la anumite plante sau produse vegetale

2.1. Norme privind producția de ciuperci

Pentru producția de ciuperci pot fi folosite substraturi, în cazul în care acestea sunt formate exclusiv din următoarele componente:

- (a) gunoi de grajd și excremente de animale:
- (i) fie provenite din exploatații agricole care produc în conformitate cu normele privind producția ecologică;
 - (ii) fie menționate la punctul 1.5.3., numai în cazul în care produsul menționat la punctul (i) nu este disponibil, cu condiția ca excrementele de animale și gunoiul de grajd respective să nu depășească 25 % din greutatea tuturor componentelor substratului, cu excepția materialului de acoperire și a apei eventual adăugate, înainte de compostare;
- (b) produse de origine agricolă, altele decât cele menționate la litera (a), provenite din exploatații agricole care produc în conformitate cu normele de producție ecologică;

- (c) turbă netratată chimic;
- (d) lemn netratat cu produse chimice după tăiere;
- (e) produsele minerale menționate la punctul 1.5.3., apă și sol.

2.2. Norme privind culegerea plantelor spontane

Culegerea plantelor spontane și a părților acestora, ce cresc în mod spontan pe suprafețe naturale, în păduri și pe suprafețe agricole, este considerată producție ecologică dacă:

- (a) suprafețele respective nu au fost tratate, timp de cel puțin trei ani înainte de culegere, cu alte produse decât cele autorizate pentru utilizare în producția ecologică în temeiul articolului 19;
- (b) culegerea nu afectează stabilitatea habitatului natural sau conservarea speciilor în zona de culegere.

Partea II: Norme aplicabile producției animaliere

Pe lângă normele de producție stabilite la articolele 7, 8, 9 și 11, normele stabilite în prezenta parte se aplică producției animaliere.

1. Cerințe generale

- 1.1. În cazul în care fermierul producător de animale nu gestionează terenuri agricole și nu a încheiat un acord scris de cooperare cu un alt fermier, se interzice producția animalieră în lipsa terenurilor.
- 1.2. Conversia
 - 1.2.1. Perioada de conversie începe cel mai devreme atunci când fermierul și-a notificat activitatea autorităților competente și și-a supus exploatarea sistemului de control în conformitate cu prezentul regulament.
 - 1.2.2. La punctul 2 sunt stabilite perioade de conversie specifice în funcție de tipul de producție animalieră.
 - 1.2.3. Animalele și produsele de origine animală obținute în timpul perioadei de conversie nu se comercializează ca produse ecologice.
 - 1.2.4. Animalele și produsele de origine animală pot fi considerate ecologice la sfârșitul perioadei de conversie dacă se realizează conversia simultană a întregii unități de producție, inclusiv efectivele de animale, pășunile sau orice teren utilizat pentru hrana pentru animale.
- 1.3. Originea animalelor
 - 1.3.1. Animalele ecologice se nasc și sunt crescute în exploatarea agricolă ecologică.
 - 1.3.2. Animalele existente în exploatarea agricolă la începutul perioadei de conversie și produsele acestora pot fi considerate ecologice după respectarea perioadei de conversie aplicabile menționate la punctul 2.
 - 1.3.3. În privința ameliorării animalelor ecologice:
 - (a) pentru reproducție trebuie să se folosească metode naturale; însămânțarea artificială este însă permisă;

- (b) reproducția nu este indusă prin tratament hormonal sau substanțe similare decât ca formă de tratament terapeutic veterinar în cazul unui anumit animal;
 - (c) nu se folosesc alte forme de reproducție artificială, precum clonarea sau transferul de embrioni;
 - (d) selecționarea raselor este adecvată și contribuie la prevenirea oricărei suferințe și la evitarea necesității de a mutila animalele.
- 1.3.4. În selecționarea raselor sau a tulpinilor se ia în considerare capacitatea animalelor de adaptare la condițiile locale, fără a se dăuna bunăstării, vitalității și rezistenței lor la boală. De asemenea, rasele sau tulpinile de animale se selectează pentru a se evita bolile specifice sau problemele de sănătate asociate anumitor rase sau tulpini folosite în producția intensivă, cum ar fi sindromul stresului la porcine, sindromul PSE (carne palidă, moale și exudativă), moartea subită, avortul spontan și dificultățile la fătare care necesită operație cezariană. Se acordă preferință raselor și tulpinilor indigene.
- 1.3.5. În scopuri de ameliorare a animalelor, pot fi aduse într-o exploatare agricolă animale crescute în mod neecologic în cazul în care rasele sunt în pericol să fie pierdute pentru agricultură în conformitate cu anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 1974/2006 al Comisiei², iar în situația respectivă animalele din rasele în cauză nu trebuie neapărat să fie nulipare.

1.4. Alimentația

1.4.1. Cerințe generale privind alimentația

În ceea ce privește alimentația, se aplică următoarele norme

- (a) hrana pentru animale se obține în principal din exploatarea agricolă în care sunt ținute animalele sau din alte exploatare ecologice din aceeași regiune;
- (b) animalele trebuie hrănite cu hrană ecologică pentru animale ce satisface cerințele nutriționale ale animalelor în diversele stadii de dezvoltare a acestora. În producția animalieră nu este permisă limitarea cantității de hrană;
- (c) se interzice ținerea animalelor în condiții care pot favoriza anemia sau supunerea acestora la regimuri care pot favoriza anemia;
- (d) practicile de îngrășare trebuie să fie reversibile în orice stadiu al procesului de creștere. Se interzice hrănirea forțată;
- (e) cu excepția albinelor, animalele trebuie să aibă acces permanent la pășuni sau la furaje grosiere;
- (f) nu se folosesc factori de creștere și aminoacizi de sinteză;
- (g) animalele alăptate trebuie hrănite de preferință cu lapte matern pe durata unei perioade minime;
- (h) materiile prime furajere de origine minerală, aditivii furajeri, anumite produse utilizate în alimentația animalelor și adjuvanții tehnologici se folosesc numai dacă utilizarea acestora în producția ecologică a fost autorizată în temeiul articolului 19.

² Regulamentul (CE) nr. 1974/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltarea rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) (JO L 368, 23.12.2006, p. 15).

1.4.2. Pășunatul pe terenuri comune și transhumanța

1.4.2.1. Animalele ecologice pot fi păscute pe terenuri comune, cu condiția ca:

- (a) terenul comun să fie gestionat în totalitate în conformitate cu prezentul regulament;
- (b) toate animalele neecologice care utilizează terenul în cauză să provină dintr-un sistem de producție echivalent cu unul dintre cele prevăzute la articolele 28 și 30 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013³;
- (c) în timpul utilizării terenului în cauză, produsele de origine animală provenite de la animale ecologice să nu fie considerate ca provenind din producția ecologică, decât dacă se poate dovedi o separare adecvată de animalele neecologice.

1.4.2.2. În perioada de transhumanță, animalele pot pășuna pe terenuri neecologice atunci când sunt mutate pe jos de pe o suprafață de pășunat pe alta. Este permisă ingerarea de hrană neecologică sub formă de iarbă sau de alte tipuri de vegetație păscută de animale timp de maximum 35 de zile, incluzând drumul dus-întors.

1.4.3. Furaje în conversie

1.4.3.1. În cazul exploatațiilor agricole în conversie, o proporție de până la 15 % din cantitatea medie totală de hrană oferită animalelor poate proveni din pășutul sau recoltarea pășunilor permanente, a parcelelor cu furaje perene sau culturi proteice, înșămânțate în cadrul gestionării ecologice pe terenuri în primul an de conversie a acestora, cu condiția să facă parte din exploatația în sine. Furajele în primul an de conversie nu pot fi utilizate pentru producția de furaje ecologice prelucrate. În cazul în care se utilizează atât furaje în conversie, cât și furaje de pe parcele aflate în primul an de conversie, procentul total combinat al acestor furaje nu depășește procentele maxime stabilite la punctul 1.4.3.2.

1.4.3.2. În cazul exploatațiilor agricole ecologice, o proporție de până la 20 % în medie din formula nutritivă a rațiilor poate cuprinde furaje în conversie, și anume furaje începând cu al doilea an de conversie. În cazul exploatațiilor agricole în conversie, dacă furajele în conversie provin din exploatația propriu-zisă, acest procent poate fi majorat la 100.

1.4.3.3. Cifrele de la punctele 1.4.3.1. și 1.4.3.2. se calculează anual ca procent din substanța uscată a furajelor de origine vegetală.

1.4.4. Utilizarea anumitor materii prime și substanțe în furaje

La prelucrarea furajelor ecologice și la hrănirea animalelor ecologice se pot folosi doar materii prime ecologice pentru furaje de origine animală, precum și materii prime furajere și aditivi furajeri autorizați pentru utilizare în producția ecologică în temeiul articolului 19.

1.5. Asistența medicală

1.5.1. Prevenirea bolilor

³ Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 487).

- 1.5.1.1. Prevenirea bolilor se bazează pe selecția raselor și a tulpinilor, pe practici de gestionare a creșterii, pe furaje de înaltă calitate și pe mișcare, pe densitatea adecvată a șeptelului și pe adăposturi corespunzătoare, menținute în condiții de igienă.
- 1.5.1.2. Este permisă utilizarea medicamentelor imunologice de uz veterinar.
- 1.5.1.3. Este interzisă utilizarea pentru tratamente preventive a medicamentelor de uz veterinar alopatiche chimice de sinteză sau a antibioticelor.
- 1.5.1.4. Sunt interzise utilizarea substanțelor pentru stimularea creșterii sau a producției (inclusiv antibiotice, coccidiostatice și alți aditivi artificiali pentru stimularea creșterii) și utilizarea hormonilor sau a unor substanțe similare pentru controlul reproducerii sau în alte scopuri (de exemplu, inducerea sau sincronizarea estrului).
- 1.5.1.5. În cazul în care animalele provin din unități neecologice, se aplică măsuri speciale, precum testele de screening sau perioadele de carantină, în funcție de circumstanțele locale.
- 1.5.1.6. Pentru curățare și dezinfecție în clădirile și instalațiile pentru animale, se folosesc numai produsele pentru curățare și dezinfecție autorizate pentru utilizare în producția ecologică în temeiul articolului 19.
- 1.5.1.7. Adăposturile, țărcurile, echipamentele și ustensilele trebuie să fie curățate și dezinfectate în mod corespunzător pentru a preveni contaminarea încrucișată și dezvoltarea organismelor vectori. Fecalele, urina și mâncarea neconsumată sau împrăștiată trebuie îndepărtate cât de des este necesar pentru a reduce la minimum mirosurile și a evita atragerea insectelor sau a rozătoarelor. Rodenticidele (care trebuie folosite doar în capcane) și produsele autorizate pentru utilizare în producția ecologică în temeiul articolului 19 pot fi folosite pentru eliminarea insectelor și a altor dăunători în clădiri și în alte instalații în care este ținut șeptelul.
- 1.5.2. Tratatamentul veterinar
 - 1.5.2.1. În cazul în care, în ciuda măsurilor preventive luate în vederea asigurării sănătății animalelor, animalele se îmbolnăvesc sau se rănesc, acestea sunt tratate imediat.
 - 1.5.2.2. Bolile sunt tratate imediat pentru a se evita suferința animalelor; medicamentele de uz veterinar alopatiche chimice de sinteză, inclusiv antibioticele, pot fi folosite atunci când este necesar, în condiții stricte și sub responsabilitatea unui medic veterinar atunci când nu este adecvată folosirea produselor fitoterapeutice, a celor homeopatiche și a altor produse. Trebuie definite, în special, restricții privind tratamentele și perioadele de așteptare.
 - 1.5.2.3. Se preferă utilizarea materiilor prime furajere de origine minerală și a aditivilor nutriționali furajeri autorizați pentru utilizare în producția ecologică în temeiul articolului 19, precum și a produselor fitoterapeutice și homeopatiche în detrimentul tratamentelor veterinare alopatiche chimice de sinteză, inclusiv antibioticele, cu condiția ca efectul lor terapeutic să fie eficient pentru specia de animale în cauză și pentru boala căreia îi este destinat tratamentul.
 - 1.5.2.4. Cu excepția vaccinurilor, a tratamentelor pentru paraziți și a schemelor obligatorii de eradicare, în cazul în care un animal sau un grup de animale primește mai mult de trei tratamente cu medicamente de uz veterinar alopatiche chimice de sinteză, inclusiv cu antibiotice, în decurs de 12 luni sau mai mult de un tratament în cazul în care ciclul lor de viață productivă este mai scurt de un an, animalele în cauză sau

produsele obținute de la acestea nu sunt vândute ca produse ecologice, iar șeptelul în cauză trebuie să treacă prin perioadele de conversie menționate la punctele 1.2 și 2.

- 1.5.2.5. Perioada de așteptare dintre ultima administrare a unui medicament de uz veterinar alopatic unui animal în condiții normale de utilizare și producția de alimente produse ecologic de la aceste animale trebuie să fie de două ori perioada de așteptare menționată la articolul 11 din Directiva 2001/82/CE sau, în cazul în care această perioadă nu este specificată, de 48 de ore.
- 1.5.2.6. Sunt permise tratamente impuse pe baza legislației Uniunii, destinate să protejeze sănătatea umană și animală.
- 1.6. Condiții de adăpostire și practici de creștere
 - 1.6.1. Izolarea, încălzirea și ventilarea clădirii asigură faptul că circulația aerului, nivelul de praf, temperatura, umiditatea relativă a aerului și concentrația de gaze sunt menținute în limite care garantează confortul animalelor. Clădirea trebuie să permită o ventilare naturală abundentă și pătrunderea din abundență a luminii.
 - 1.6.2. Adăpostirea animalelor nu este obligatorie în zonele cu condiții climatice corespunzătoare care permit animalelor să trăiască afară. Animalele trebuie să aibă acces permanent la suprafețe în aer liber, de preferință pășuni, ori de câte ori condițiile meteorologice și starea terenului o permit, cu excepția cazurilor în care se impun restricții și obligații legate de protecția sănătății umane și animale în baza legislației Uniunii. Animalele trebuie să aibă acces la adăposturi sau la zone umbroase care să le protejeze de condiții meteorologice nefavorabile.
 - 1.6.3. Densitatea șeptelului în clădiri trebuie să ofere confort și bunăstare și să îndeplinească nevoile specifice ale animalelor, care depind, în principal, de specia, rasa și vârsta acestora. Trebuie să se ia în considerare și nevoile comportamentale ale animalelor, care depind, în special, de dimensiunea grupului și de sexul animalelor. Densitatea trebuie să asigure bunăstarea animalelor, oferindu-le suficient spațiu pentru a sta confortabil în picioare, a se mișca, a se lungi cu ușurință, a se întoarce, a se curăța, a lua orice poziție și a face orice mișcare firească, cum ar fi să se întindă sau să bată din aripi.
 - 1.6.4. Suprafața minimă pentru suprafețele interioare și exterioare, precum și alte caracteristici ale adăposturilor pentru diferite specii și categorii de animale trebuie să fie conforme cu cele stabilite la punctele 2.1.4., 2.2.4., 2.3.4. și 2.4.5.
 - 1.6.5. Suprafețele în aer liber pot fi parțial acoperite. Verandele nu sunt considerate suprafețe în aer liber.
 - 1.6.6. Densitatea totală a șeptelului nu trebuie să depășească limita de 170 kg de azot organic pe an și pe hectar de suprafață agricolă.
 - 1.6.7. Pentru a stabili densitatea corespunzătoare a efectivelor de animale menționată la punctul 1.6.6, autoritatea competentă stabilește numărul de unități vită mare echivalent cu limita menționată la punctul 1.6.6., în funcție de cifrele stabilite în fiecare dintre cerințele specifice fiecărui tip de producție animalieră.
- 1.7. Bunăstarea animalelor
 - 1.7.1. Toate persoanele implicate în creșterea animalelor dispun de cunoștințele și competențele de bază necesare în ceea ce privește nevoile în materie de sănătate și de bunăstare ale animalelor.

- 1.7.2. Practicile de creștere, inclusiv densitățile șeptelului și condițiile de adăpostire, asigură satisfacerea nevoilor de dezvoltare, fiziologice și etologice ale animalelor.
- 1.7.3. Animalele trebuie să aibă acces permanent la suprafețe în aer liber, de preferință pășuni, ori de câte ori condițiile meteorologice și starea terenului o permit, cu excepția cazurilor în care se impun restricții și obligații legate de protecția sănătății umane și animale în baza legislației Uniunii.
- 1.7.4. Numărul de animale se limitează în scopul reducerii la minimum a pășunatului excesiv, a tasării solului, a eroziunii sau a poluării cauzate de animale sau de răspândirea dejectiilor provenite de la acestea.
- 1.7.5. Atunci când se aplică articolul 8 alineatul (5) și punctul 1.4.2.2 din prezenta parte, animalele ecologice se țin separat de alte animale.
- 1.7.6. Se interzice prigonirea sau izolarea șeptelului, cu excepția anumitor animale pentru o perioadă limitată de timp și în măsura în care acest lucru se justifică din considerente veterinare. Autoritățile competente pot autoriza prigonirea vitelor din microîntreprinderi dacă nu este posibilă ținerea acestora în grupuri corespunzătoare necesităților lor comportamentale, cu condiția ca animalele respective să aibă acces la pășuni pe durata perioadei de pășunat și, de cel puțin două ori pe săptămână, să aibă acces la suprafețe în aer liber atunci când pășunatul nu este posibil.
- 1.7.7. Durata transportului animalelor trebuie redusă la minimum.
- 1.7.8. Orice suferință trebuie menținută la un nivel minim pe durata întregii vieți a animalului, inclusiv în momentul sacrificării.
- 1.7.9. Se interzice mutilarea animalelor.
- 1.7.10. Trebuie redusă la minimum orice suferință a animalelor prin administrarea de anestezice și/sau analgezice corespunzătoare și prin realizarea operațiunii numai la vârsta cea mai potrivită, de către personal calificat.
- 1.7.11. Castrarea fizică este permisă pentru păstrarea calității produselor și pentru menținerea practicilor tradiționale de producție, însă numai după aplicarea anesteziei sau a analgezicelor corespunzătoare și prin realizarea operațiunii numai la vârsta cea mai potrivită, de către personal calificat.
- 1.7.12. Încărcarea și descărcarea animalelor se efectuează fără a utiliza vreun tip de stimulare electrică pentru a constrânge animalele. Este interzisă utilizarea tranchilizantelor alopatiche înaintea sau pe durata transportului.

2. Cerințe referitoare la anumite specii de animale

2.1. Producția de bovine, ovine și caprine

2.1.1. Conversia

Pentru ca bovinele, ovinele și caprinele și produsele acestora să fie considerate ecologice, normele de producție stabilite în prezentul regulament trebuie să fi fost aplicate timp de cel puțin:

- (a) 12 luni în cazul animalelor bovine pentru producția de carne și, în orice caz, cel puțin trei sferturi din durata lor de viață;
- (b) șase luni în cazul ovinelor și al caprinelor, precum și al animalelor pentru producția de lapte.

2.1.2. Alimentația

În ceea ce privește alimentația, se aplică următoarele norme:

- (a) bovinele, ovinele și caprinele au acces la pășuni pentru a paște ori de câte ori condițiile o permit;
- (b) fără a se aduce atingere dispozițiilor de la litera (a), bovinele masculi cu vârsta mai mare de un an au acces la pășuni sau la o suprafață în aer liber;
- (c) în cazurile în care bovinele, ovinele și caprinele au acces la pășuni în perioada de pășunat și în cazul în care sistemul de adăpostire pe timpul iernii oferă libertate de mișcare animalelor, se poate renunța la obligația de a pune la dispoziție suprafețe în aer liber pe parcursul lunilor de iarnă;
- (d) cu excepția perioadei anuale în care animalele sunt în transhumanță, menționată la punctul 1.4.2.2., o proporție de cel puțin 90 % din furaje trebuie să provină de la ferma respectivă sau, dacă acest lucru nu este posibil, să fie produsă în cooperare cu alte ferme ecologice din aceeași regiune;
- (e) sistemele de creștere pentru bovine, ovine și caprine se bazează pe utilizarea maximă a pășunilor pentru păscut, în funcție de disponibilitatea pășunilor în diferitele perioade ale anului. Substanța uscată din rațiile zilnice ale bovinelor, ovinelor și caprinelor constă în proporție de cel puțin 60 % în furaje grosiere, nutreț proaspăt sau uscat ori în furaje însilozate. Este permisă o reducere la 50 % pentru animalele din producția de lapte pentru o perioadă maximă de trei luni la începutul perioadei de lactație;
- (f) toate bovinele, ovinele și caprinele alăptate sunt hrănite de preferință cu lapte matern pe o perioadă minimă de trei luni pentru bovine și de 45 de zile pentru ovine și caprine.

2.1.3. Condiții specifice de adăpostire

În ceea ce privește condițiile de adăpostire, se aplică următoarele norme:

- (a) adăposturile pentru bovine, ovine și caprine trebuie să aibă podele netede, dar nu alunecoase. Cel puțin jumătate din suprafața interioară prevăzută în tabelul care specifică suprafața minimă pentru bovine, ovine și caprine prezentat la punctul 2.1.4. trebuie să fie solidă, adică să nu fie construită din grilaje sau din plasă;
- (b) adăpostul trebuie să fie prevăzut cu o suprafață de întins/de odihnă confortabilă, curată și uscată, de dimensiuni suficiente, constând într-o construcție care să fie solidă și să nu fie sub formă de grilaje. Zona de odihnă trebuie să cuprindă un culcuș mare, uscat, pe care se împrășteie material de litieră. Litiera este formată din paie sau alte materiale naturale adecvate. Litiera poate fi îmbunătățită și îmbogățită cu orice produs mineral autorizat ca îngrășământ sau ca ameliorator de sol pentru utilizare în producția ecologică în temeiul articolului 19;
- (c) fără a se aduce atingere dispozițiilor de la articolul 3 alineatul (1) primul paragraf litera (a) și dispozițiilor de la articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2008/119/CE a Consiliului⁴, adăpostirea vițelilor în boxe

⁴

Directiva 2008/119/CE a Consiliului din 18 decembrie 2008 de stabilire a normelor minime privind protecția vițelilor (JO L 10, 15.1.2009, p. 7).

individuale este interzisă după împlinirea vârstei de o săptămână, cu excepția anumitor animale pentru o perioadă limitată de timp și în măsura în care acest lucru este justificat din considerente veterinare.

2.1.4. Densitatea șeptelului

Numărul de bovine, ovine și caprine pe hectar trebuie să respecte următoarele limite:

Clasa sau specia	Numărul maxim de animale pe ha echivalent cu 170 kg N/ha/an
Viței pentru îngrășare	5
Alte bovine cu vârsta mai mică de un an	5
Bovine masculi cu vârsta cuprinsă între un an și mai puțin de doi ani	3,3
Bovine femele cu vârsta cuprinsă între un an și mai puțin de doi ani	3,3
Bovine masculi în vârstă de doi ani sau mai mult	2
Juninci de reproducție	2,5
Juninci pentru îngrășat	2,5
Vaci de lapte	2
Vaci de lapte reformate	2
Alte vaci	2,5
Capre	13,3
Oi	13,3

Suprafața interioară și exterioară minimă și alte caracteristici ale adăposturilor pentru bovine, ovine și caprine trebuie să fie:

	Suprafața interioară (suprafața netă de care dispun animalele)		Suprafața exterioară (suprafața pentru mișcare, cu excepția pășunilor)
	Greutatea minimă în viu (kg)	M ² /cap	M ² /cap
Bovine pentru reproducție și pentru îngrășare	până la 100	1,5	1,1
	până la 200	2,5	1,9
	până la 350	4,0	3
	peste 350	5 cu un minim de 1 m ² /100 kg	3,7 cu un minim de 0,75 m ² /100 kg

Vaci de lapte		6	4,5
Tauri de reproducție		10	30
Ovine și caprine		1,5 oaie/capra	2,5
		0,35 pe miel/ied	2,5 cu 0,5 pe miel/ied

2.2. Producția de ecvidee

2.2.1. Conversia

Pentru ca ecvideele și produsele acestora să fie considerate ecologice, normele de producție din prezentul regulament trebuie să fi fost aplicate timp de cel puțin:

- (a) 12 luni, pentru producția de carne și, în orice caz, pe durata a cel puțin trei sferturi din durata lor de viață;
- (b) șase luni în cazul animalelor folosite la producția de lapte.

2.2.2. Alimentația

În ceea ce privește alimentația, se aplică următoarele norme:

- (a) ecvideele trebuie să aibă acces la pășuni pentru a paște ori de câte ori condițiile o permit;
- (b) în cazurile în care ecvideele au acces la pășuni pe parcursul perioadei de pășunat și în care sistemul de adăpostire pe timpul iernii oferă libertate de mișcare animalelor, se poate renunța la obligația de a pune la dispoziție suprafețe în aer liber pe parcursul lunilor de iarnă;
- (c) cu excepția perioadei anuale în care animalele sunt în transhumanță, astfel cum se menționează la punctul 1.4.2.2., cel puțin 90 % din furaje trebuie să provină de la ferma respectivă sau, dacă acest lucru nu este posibil, să fie produse în cooperare cu alte ferme ecologice din aceeași regiune;
- (d) sistemele de creștere pentru ecvidee au la bază utilizarea maximă a pășunilor pentru pășcut în funcție de disponibilitatea pășunilor în diferitele perioade ale anului. Substanța uscată din rațiile zilnice ale ecvideelor constă în proporție de cel puțin 60 % în furaje grosiere, nutreț proaspăt sau uscat ori în furaje însilozate;
- (e) toate ecvideele alăptate trebuie hrănite de preferință cu lapte matern pe durata unei perioade minime de trei luni.

2.2.3. Condiții specifice de adăpostire

În ceea ce privește condițiile de adăpostire, se aplică următoarele norme:

- (a) adăposturile pentru ecvidee trebuie să aibă podele netede, dar nu alunecoase. Cel puțin jumătate din suprafața interioară prevăzută în tabelul care specifică suprafața minimă pentru ecvidee prezentat la punctul 2.2.4. trebuie să fie solidă, adică să nu fie construită din grilaje sau din plasă;
- (b) adăpostul trebuie să fie prevăzut cu o suprafață de întins/de odihnă confortabilă, curată și uscată, de dimensiuni suficiente, constând într-o construcție care să fie solidă și să nu fie sub formă de grilaje. Zona de odihnă trebuie să cuprindă un culcuș mare, uscat, pe care se împrăștie material de

litieră. Litiera este formată din paie sau alte materiale naturale adecvate. Litiera poate fi îmbunătățită și îmbogățită cu orice produs mineral autorizat ca îngrășământ sau ca ameliorator de sol pentru utilizare în producția ecologică în temeiul articolului 19.

2.2.4. Densitatea șeptelului

Numărul de ecvidee pe hectar trebuie să respecte următoarea limită:

Clasa sau specia	Numărul maxim de animale pe ha echivalent cu 170 kg N/ha/an
Ecvidee cu vârsta mai mare de șase luni	2

Suprafețele interioare și exterioare minime și alte caracteristici ale adăposturilor pentru ecvidee trebuie să fie:

	Suprafața interioară (suprafața netă de care dispun animalele)		Suprafața exterioară (suprafața pentru mișcare, cu excepția pășunilor)
	Greutatea minimă în viu (kg)	M ² /cap	M ² /cap
Ecvidee pentru reproducție și pentru îngrășare	până la 100	1,5	1,1
	până la 200	2,5	1,9
	până la 350	4,0	3
	peste 350	5 cu un minim de 1 m ² /100 kg	3,7 cu un minim de 0,75 m ² /100 kg

2.3. Producția de porcine

2.3.1. Conversia

Pentru ca porcinele și produsele acestora să fie considerate ecologice, normele de producție din prezentul regulament trebuie să fi fost aplicate timp de cel puțin șase luni.

2.3.2. Alimentația

În ceea ce privește alimentația, se aplică următoarele norme:

- furajele trebuie să provină în proporție de cel puțin 60 % de la ferma respectivă sau, dacă acest lucru nu este posibil, să fie produse în aceeași regiune în cooperare cu alte ferme ecologice sau cu alți operatori din sectorul furajer;
- toate porcinele alăptate trebuie hrănite de preferință cu lapte matern pe durata unei perioade minime de 40 de zile;
- la rația zilnică a porcinelor se adaugă furaje grosiere, nutreț proaspăt sau uscat ori furaje însilozate.

2.3.3. Condiții specifice de adăpostire

În ceea ce privește condițiile de adăpostire, se aplică următoarele norme:

- (a) adăposturile pentru porcine trebuie să aibă podele netede, dar nu alunecoase. Cel puțin jumătate din suprafața interioară prevăzută în tabelul care specifică suprafața minimă pentru porcine prezentat la punctul 2.3.4. trebuie să fie solidă, adică să nu fie o construcție sub formă de grilaje sau de plasă;
- (b) adăpostul porcinelor trebuie să fie prevăzut cu o suprafață de întins/de odihnă confortabilă, curată și uscată, de dimensiuni suficiente, constând într-o construcție care să fie solidă și să nu fie sub formă de grilaje. Zona de odihnă trebuie să cuprindă un culcuș mare, uscat, pe care se împrăștie material de litieră. Litiera este formată din paie sau alte materiale naturale adecvate. Litiera poate fi îmbunătățită și îmbogățită cu orice produs mineral autorizat ca îngrășământ sau ca ameliorator de sol pentru utilizare în producția ecologică în temeiul articolului 19;
- (c) scroafele trebuie ținute în grupuri, cu excepția ultimelor stadii ale gestației și a perioadei alăptării;
- (d) purceii nu se țin pe platforme sau în cuști pentru purcei;
- (e) trebuie ca porcinele să se poată bălega și să poată râma pe suprafețele pentru mișcare. Pentru rămare se pot folosi mai multe substraturi.

2.3.4. Densitatea șeptelului

Numărul de porcine pe hectar trebuie să respecte următoarele limite:

Clasa sau specia	Numărul maxim de animale pe ha echivalent cu 170 kg N/ha/an
Purcei	74
Scroafe de reproducție	6,5
Porcine pentru îngrășare	14
Alte porcine	14

Suprafețele interioare și exterioare minime și alte caracteristici ale adăposturilor pentru porcine trebuie să fie:

	Suprafața interioară (suprafața netă de care dispun animalele)		Suprafața exterioară (suprafața pentru mișcare, cu excepția pășunilor)
	Greutatea minimă în viu (kg)	M ² /cap	M ² /cap
Scroafe care au fătat, cu purcei cu vârsta de până la 40 zile		7,5 pe scroafă	2,5
Porcine pentru îngrășare	până la 50	0,8	0,6
	până la 85	1,1	0,8
	până la 110	1,3	1

Purcei	mai mari de 40 de zile și cu greutatea de până la 30 kg	0,6	0,4
Porcine pentru reproducție		2,5 pe femelă	1,9
		6 pe mascul în cazul țarcurilor destinate monei naturale: 10 m2/vier	8,0

2.4. Producția de păsări de curte

2.4.1. Conversia

Pentru ca păsările de curte și produsele acestora să fie considerate ecologice, normele de producție din prezentul regulament trebuie să fi fost aplicate timp de cel puțin:

- (a) 10 săptămâni în cazul păsărilor de curte pentru producția de carne, aduse în exploatare înainte de a împlini trei zile;
- (b) șase săptămâni în cazul păsărilor de curte pentru producția de ouă.

2.4.2. Originea păsărilor de curte

Păsările de curte trebuie să fie crescute până ating o vârstă minimă sau trebuie să provină din tulpini de păsări cu creștere lentă, astfel cum sunt definite de autoritatea competentă. În cazul în care fermierul nu utilizează rase de păsări cu creștere lentă, vârsta minimă la sacrificare este următoarea:

- (a) 81 de zile pentru pui;
- (b) 150 de zile pentru claponi;
- (c) 49 de zile pentru rațe din rasa Pekin;
- (d) 70 de zile pentru rațele leșești femele;
- (e) 84 de zile pentru rațele leșești masculi;
- (f) 92 de zile pentru rațele sălbătice;
- (g) 94 de zile pentru bibilici;
- (h) 140 de zile pentru curcani și găștele de carne; și
- (i) 100 de zile pentru curci.

2.4.3. Alimentația

În ceea ce privește alimentația, se aplică următoarele norme:

- (a) hrana pentru animale trebuie să provină în proporție de cel puțin 60 % de la ferma respectivă sau, dacă acest lucru nu este posibil, să fie produse în aceeași regiune în cooperare cu alte ferme ecologice sau cu alți operatori din sectorul furajer;
- (b) la rația zilnică se adaugă furaje groșiere, nutreț proaspăt sau uscat ori furaje însilozate.

2.4.4. Condiții specifice de adăpostire

În ceea ce privește condițiile de adăpostire, se aplică următoarele norme:

- (a) păsările de curte nu sunt ținute în baterii;
- (b) păsările de apă trebuie să aibă acces la un curs de apă, la un iaz, la un lac sau la o baltă ori de câte ori condițiile de igienă și cele meteorologice fac posibil acest lucru, pentru a se respecta nevoile specifice acestei specii și cerințele în materie de bunăstare a animalelor; atunci când acest lucru nu este posibil din cauza condițiilor meteorologice, păsările respective trebuie să aibă acces la apă astfel încât să își poată scufunda capul în ea pentru a-și curăța penajul;
- (c) păsările de curte trebuie să aibă acces la o suprafață în aer liber cel puțin o treime din viața lor. Suprafețele în aer liber pentru păsările de curte sunt în cea mai mare parte acoperite cu vegetație, sunt prevăzute cu instalații de protecție și permit accesul ușor al păsărilor la un număr adecvat de adăpătoare;
- (d) dacă sunt ținute în interior din cauza unor restricții sau a unor obligații impuse în baza legislației UE, păsările de curte trebuie să aibă acces în permanență la cantități suficiente de furaje grosiere și la materiale corespunzătoare pentru a-și putea satisface nevoile etologice;
- (e) clădirile pentru toate păsările de curte trebuie să întrunească următoarele condiții:
 - (i) cel puțin o treime din suprafața podelei este solidă, adică nu este construită din grilaje sau din plasă, și este acoperită cu material de litieră precum paie, surcele, nisip sau turbă;
 - (ii) în adăposturile pentru găinile ouătoare, o parte suficient de mare din suprafața podelei care este la dispoziția găinilor trebuie să fie disponibilă pentru colectarea dejecțiilor de la păsări;
 - (iii) păsările de curte au la dispoziție stîngii ale căror dimensiune și număr sunt corespunzătoare cu dimensiunea grupului și a păsărilor, în conformitate cu tabelul cu suprafețele minime interioare și exterioare și cu alte caracteristici ale adăposturilor pentru producția de păsări, prezentat la punctul 2.4.5.;
 - (iv) limita exterioară a adăpostului, și anume inclusiv o eventuală verandă, are trape de intrare/ieșire de o dimensiune corespunzătoare pentru păsări, iar aceste trape au o lungime combinată de cel puțin 4 m pe o suprafață de 100 m² din adăpostul pus la dispoziția păsărilor. Dacă există o verandă, trapele interne dintre adăpost și verandă trebuie să aibă o lungime combinată de 2 m pe o suprafață de 100 m² din suprafața adăpostului. Trebuie să se permită accesul permanent la verandă;
 - (v) adăposturile pentru păsările de curte trebuie să fie construite astfel încât să permită accesul ușor al tuturor păsărilor la suprafețele în aer liber, și anume distanța maximă din orice punct al adăpostului până la cea mai apropiată trapă externă nu trebuie să fie mai mare de 15 m;
 - (vi) sistemele multistrat nu au mai mult de trei niveluri de suprafață utilizabilă, inclusiv parterul. Nu trebuie să existe mai mult de 1 m între niveluri sau între zonele intermediare, cum ar fi locurile pentru cuibărit.

În cazul nivelurilor superioare, dejecțiile animaliere trebuie să poată fi înlăturate cu ajutorul unui sistem automat;

- (f) lumina naturală poate fi suplimentată prin mijloace artificiale pentru a oferi un maxim de 16 ore de lumină pe zi, cu o perioadă continuă de odihnă nocturnă fără lumină artificială de cel puțin opt ore;
- (g) clădirile sunt golite de păsări de fiecare dată când se schimbă lotul de păsări crescute. În acest timp, se curăță și se dezinfectează clădirile și echipamentele. De asemenea, atunci când s-a încheiat creșterea fiecărui lot de păsări, suprafețele în aer liber trebuie lăsate goale pe durata unei perioade care urmează a fi stabilită de statele membre, pentru a permite vegetației să crească la loc. Aceste cerințe nu se aplică în cazul în care păsările de curte nu sunt crescute în loturi, nu sunt ținute pe suprafețe în aer liber și se pot deplasa libere pe toată durata zilei.

2.4.5. Densitatea efectivelor

Numărul maxim de animale pe hectar trebuie să respecte următoarele limite:

Clasa sau specia	Numărul maxim de animale pe ha echivalent cu 170 kg N/ha/an
Pui de carne	580
Găini ouătoare	230

Suprafața minimă interioară și exterioară și alte caracteristici ale adăposturilor pentru păsările din specia *Gallus gallus* trebuie să fie:

	Animale de reproducție/părinți	Efectivul tânăr		Păsări pentru îngrășare		Claponi	Găini ouătoare
Vârsta	Păsări de reproducție	Puicute 0-8 săptămâni	Puicute 9-18 săptămâni	Pui în perioada de demaraj 0-21 (de) zile	Pui în perioada de creștere și finisare 22-81 de zile	22-150 de zile	Găini ouătoare de la 19 săptămâni
Densitatea efectivelor în interior (păsări pe m ² de suprafață utilizabilă) pentru adăposturile fixe și mobile	6 păsări	24 de păsări cu o greutate maximă în viu de 21 kg/m ²	15 păsări cu o greutate maximă în viu de 21 kg/m ²	20 de păsări cu o greutate maximă în viu de 21 kg/m ²	10 păsări cu o greutate maximă în viu de 21 kg/m ²	10 păsări cu o greutate maximă în viu de 21 kg/m ²	6 păsări
Spațiu pe stinghie (cm)							18

Limite suplimentare pentru sistemele multistrat/m ² de suprafață la sol (inclusiv veranda, dacă accesul este posibil în permanență)	9 păsări	36 de păsări, cu excepția suprafeței verandei	22 de păsări	Nu se aplică de obicei			9 păsări
Limitele privind dimensiunea efectivelor	3 000 inclusiv masculii	10 000*	3 300	10 000*	4 800	2 500	3 000
Ratele densității efectivelor pe suprafețele în aer liber (m ² /pasăre), cu condiția să nu se depășească limita de 170 kg de N/ha/an	4	1	4	1	4	4	4

* subdivizibile pentru a produce 3x3 000 sau 2x4 800 de loturi

Suprafața minimă interioară și exterioară și alte caracteristici ale adăposturilor pentru păsările din alte specii decât *Gallus gallus* trebuie să fie:

	<i>Curcani și curci</i>		<i>Gâște</i>	<i>Rațe</i>				<i>Bibilici</i>
Tip	Masculi	Femele	Toate	Pekin	Leșești masculi	Leșești femele	Sălbatic	Toate
Densitatea efectivelor în interior (păsări pe m ² de suprafață utilizabilă) pentru adăposturile fixe și mobile	10 cu o greutate maximă în viu de 21 kg/m ²	10 cu o greutate maximă în viu de 21 kg/m ²	10 cu o greutate maximă în viu de 21 kg/m ²	10 cu o greutate maximă în viu de 21 kg/m ²	10 cu o greutate maximă în viu de 21 kg/m ²	10 cu o greutate maximă în viu de 21 kg/m ²	10 cu o greutate maximă în viu de 21 kg/m ²	10 cu o greutate maximă în viu de 21 kg/m ²
Spațiu pe stînghie (cm)	40	40	Nu se aplică de obicei	Nu se aplică de obicei	40	40	Nu se aplică de obicei	20
Limite privind	2 500	2 500	2 500	4 000 de	3 200	4 000	3 200	5 200

dimensiunea efectivelor				femele 3 200 de masculi				
Rata densității efectivelor în aer liber ($\text{m}^2/\text{pasăre}$), cu condiția să nu se depășească limita de 170 kg de N/ha/an	10	10	15	4,5	4,5	4,5	4,5	4

2.4.6. Accesul la suprafețele în aer liber

În ceea ce privește accesul la suprafețe în aer liber, se aplică următoarele norme:

- păsările de curte trebuie să aibă acces la o suprafață în aer liber cel puțin o treime din viața lor. În special, se asigură accesul permanent în timpul zilei la spații în aer liber de la o vârstă cât mai mică posibil din punct de vedere practic, ori de câte ori starea fiziologică și fizică permite acest lucru, cu excepția unor restricții temporare impuse pe baza legislației Uniunii;
- suprafețele în aer liber pentru păsările de curte sunt în cea mai mare parte acoperite cu vegetație alcătuită dintr-o gamă diversă de plante, sunt prevăzute cu instalații de protecție și permit accesul ușor al păsărilor la un număr adecvat de adăpătoare. Vegetația de pe suprafața în aer liber trebuie recoltată și îndepărtată la intervale regulate pentru a se reduce posibilitatea creării unor surplusuri de nutrienți. Suprafețele în aer liber nu trebuie să se întindă dincolo de o rază de 150 m de la cea mai apropiată trapă a adăpostului păsărilor de curte. Cu toate acestea, este permisă o prelungire de până la 350 m de la trapa cea mai apropiată a adăpostului păsărilor de curte, cu condiția ca un număr suficient de adăposturi și de adăpătoare să fie uniform repartizate pe toată suprafața în aer liber, existând cel puțin patru adăposturi pe hectar;
- în condițiile în care pășunea oferă hrană pentru animale în cantități limitate, de exemplu, din cauza acoperirii cu zăpadă pe o durată mare de timp sau a condițiilor meteorologice aride, rațiile păsărilor de curte trebuie să includă furaje grosiere suplimentare;
- dacă sunt ținute în interior din cauza unor restricții sau a unor obligații impuse în baza legislației UE, păsările de curte trebuie să aibă acces în permanență la cantități suficiente de furaje grosiere și la materiale corespunzătoare pentru a-și putea satisface nevoile etologice.

2.4.7. Bunăstarea animalelor

Este interzisă deplumarea păsărilor de curte vii.

2.5. Apicultură

2.5.1. Conversia

Produsele apicole pot fi vândute cu referiri la producția ecologică numai în cazul în care normele de producție ecologică stabilite în prezentul regulament au fost respectate timp de cel puțin un an.

Pe durata perioadei de conversie, ceara se înlocuiește cu ceară provenită din apicultura ecologică.

2.5.2. Originea albinelor

Se acordă preferință folosirii albinelor din specia *Apis mellifera* și a ecotipurilor locale ale acesteia.

2.5.3. Alimentația

În ceea ce privește alimentația, se aplică următoarele norme:

- (a) la sfârșitul sezonului de producție, stupii trebuie să rămână cu rezerve suficiente de miere și polen pentru a supraviețui peste iarnă;
- (b) hrănirea coloniilor de albine este permisă numai în cazul în care supraviețuirea stupilor este pusă în pericol din cauza condițiilor climatice. Hrana trebuie să constea în miere ecologică, siropuri de zahăr ecologic sau zahăr ecologic.

2.5.4. Norme specifice privind prevenirea bolilor și tratamentul veterinar în apicultură

În ceea ce privește prevenirea bolilor și tratamentul veterinar, se aplică următoarele norme:

- (a) în scopul protejării ramelor, a stupilor și a fagurilor, în special de dăunători, sunt permise doar rodenticidele (care trebuie utilizate numai în capcane) și produsele corespunzătoare autorizate pentru utilizare în producția ecologică în temeiul articolului 19;
- (b) sunt permise tratamentele fizice pentru dezinfectarea stupinelor, precum fumul sau flacăra directă;
- (c) practica distrugerii masculilor pentru reproducție este permisă doar în scopul de a limita infestarea cu *Varroa destructor*;
- (d) dacă, în ciuda tuturor măsurilor preventive, coloniile se îmbolnăvesc sau sunt infestate, acestea trebuie tratate imediat și, dacă este necesar, coloniile pot fi amplasate în stupine izolate;
- (e) în cazurile de infestare cu *Varroa destructor*, se pot folosi acidul formic, acidul lactic, acidul acetic și acidul oxalic, precum și mentolul, timolul, eucaliptolul sau camforul;
- (f) în cazul în care se aplică un tratament cu produse alopatiche chimice de sinteză, pe parcursul unei astfel de perioade, coloniile tratate sunt plasate în stupine izolate și toată ceara este înlocuită cu ceară provenită din apicultura ecologică. Ulterior, în cazul coloniilor respective, se aplică perioada de conversie de un an stabilită la punctul 2.5.1. ;
- (g) litera (f) nu se aplică produselor autorizate pentru utilizare în producția ecologică în temeiul articolului 19.

2.5.5. Condiții de adăpostire specifice în apicultură

În ceea ce privește condițiile de adăpostire, se aplică următoarele norme:

- (a) stupinele se amplasează în zone care asigură surse de nectar și de polen constând în principal în culturi produse în mod ecologic sau, după caz, în vegetație spontană sau în păduri ori în culturi gestionate în mod neecologic care sunt tratate doar prin metode cu impact scăzut asupra mediului;

- (b) stupinele sunt ținute la o distanță suficientă de surse ce pot conduce la contaminarea produselor apicole sau la deteriorarea sănătății albinelor;
- (c) amplasarea stupinelor se face în așa fel încât, pe o rază de 3 km de la locul unde se află stupina, sursele de nectar și de polen să constea în principal în culturi produse prin metode ecologice sau în vegetație spontană ori în culturi tratate prin metode cu impact scăzut asupra mediului echivalente celor prevăzute la articolele 28 și 30 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013, care nu pot afecta calificarea producției apicole drept ecologică. Aceste cerințe nu se aplică atunci când plantele nu sunt înflorite sau stupii sunt inactivi;
- (d) stupii și materialele utilizate în apicultură sunt fabricate în principal din materiale naturale care nu prezintă niciun risc de contaminare pentru mediu sau pentru produsele apicole;

2.5.6. Norme specifice privind practicile apicole

În ceea ce privește practicile apicole, se aplică următoarele norme:

- (a) ceara de albine pentru fagurii noi trebuie să provină din unități de producție ecologică;
- (b) în stupi se pot folosi numai produse naturale precum propolisul, ceara și uleiurile vegetale;
- (c) utilizarea repelenților chimici de sinteză este interzisă pe parcursul operațiunilor de extragere a mierii;
- (d) este interzisă utilizarea fagurilor cu larve pentru extragerea mierii;
- (e) apicultura nu este considerată ecologică atunci când este practică în regiuni sau zone desemnate de statele membre ca regiuni sau zone în care nu poate fi practică apicultura ecologică.

2.5.7. Bunăstarea animalelor

În ceea ce privește bunăstarea animalelor, se aplică următoarele norme:

- (a) se interzice distrugerea albinelor în faguri ca metodă asociată recoltării produselor apicole;
- (b) se interzice mutilarea, precum tăierea aripilor mătcilor.

Partea III: Norme aplicabile algelor marine și animalelor de acvacultură

1. Definiții

În sensul prezentei părți, se aplică următoarele definiții:

- (1) „instalație pentru acvacultură cu sistem închis de recirculare” înseamnă o instalație în care acvacultura se realizează într-un mediu închis pe uscat sau pe o navă, implicând recircularea apei și depinzând de o alimentare externă permanentă cu energie în vederea stabilizării mediului pentru animalele de acvacultură;
- (2) „energie din surse regenerabile” înseamnă surse de energie regenerabile de alt tip decât fosile, precum energia eoliană, solară, geotermală, energia mareelor, energia hidroenergetică, gazul de depozit, gazul provenit din stațiile de epurare a apei și biogazele;

- (3) „incubator” înseamnă un loc de înmulțire, de incubare și de creștere, în cursul primelor stadii de viață, pentru animalele de acvacultură, în special pești cu înotătoare și crustacee;
- (4) „pepinieră” înseamnă un loc în care se aplică un sistem de producție intermediar între incubator și stadiile de creștere. Stadiul de pepinieră se încheie în prima treime a ciclului de producție, cu excepția speciilor care trec printr-o serie de procese metabolice asociate migrației din apă dulce în apă sărată (*smoltification*);
- (5) „poluare” înseamnă introducerea în mediul acvatic, în mod direct sau indirect, a energiei sau a unor substanțe, astfel cum este definită în Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁵ și în Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁶, în apele în cazul cărora se aplică fiecare dintre aceste directive;
- (6) „policultură” înseamnă creșterea a două sau mai multe specii, de obicei aparținând unor niveluri trofice diferite, în aceeași unitate de cultură;
- (7) „ciclul de producție” înseamnă ciclul de viață al unui animal de acvacultură sau al unei alge marine de la stadiul incipient de viață (al ouălor fertilizate în cazul animalelor de acvacultură) până la recoltare;
- (8) „specii crescute la nivel local” înseamnă specii care nu sunt nici specii străine, nici specii absente la nivel local, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 708/2007 al Consiliului⁷, precum și speciile enumerate în anexa IV la regulamentul respectiv;
- (9) „densitatea efectivelor” înseamnă greutatea în viu a animalelor de acvacultură pe metru cub de apă în orice moment din timpul fazei de îngrășare, iar în cazul peștilor plăți și al creveților, greutatea pe metru pătrat de suprafață.

2. Cerințe generale

- 2.1. Operațiunile trebuie să se desfășoare în locuri neafectate de contaminare cu produse sau substanțe neautorizate pentru utilizare în producția ecologică sau cu poluanți care ar compromite caracterul ecologic al produselor.
- 2.2. Unitățile de producție ecologică și neecologică trebuie să fie separate în mod corespunzător și în conformitate cu distanțele minime de separare stabilite de statele membre, în cazul în care au fost stabilite astfel de distanțe minime de separare. Astfel de măsuri de separare se bazează pe situarea naturală, pe sisteme separate de distribuție a apei, pe distanțe, pe marea, pe situarea în amonte și în aval a unității de producție ecologică. Producția de alge marine nu este considerată ecologică atunci când este practică în locuri sau în zone desemnate de autoritățile statelor membre ca locuri sau zone neadecvate pentru acvacultura ecologică sau pentru recoltarea de alge marine.

⁵ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

⁶ Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) (JO L 164, 25.6.2008, p. 19).

⁷ Regulamentul (CE) nr. 708/2007 al Consiliului din 11 iunie 2007 privind utilizarea în acvacultură a speciilor exotice și a speciilor absente la nivel local (JO L 168, 28.6.2007, p. 1).

- 2.3. În cazul tuturor operațiunilor noi pentru care se solicită recunoașterea producției ca fiind ecologică și care produc mai mult de 20 de tone de produse de acvacultură pe an, este necesară o evaluare de mediu proporțională cu unitatea de producție pentru a se stabili condițiile din unitatea de producție și din mediul din imediata sa apropiere, precum și posibilele efecte ale funcționării acesteia. Operatorul furnizează evaluarea de mediu organismului de control sau autorității de control. Conținutul evaluării de mediu se bazează pe anexa IV la Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului.⁸ Dacă unitatea a făcut deja obiectul unei evaluări echivalente, se permite utilizarea respectivei evaluări în acest scop.
- 2.4. Operatorul prezintă un plan de gestionare durabilă proporțional cu unitatea de producție pentru acvacultură și recoltarea de alge marine.
- 2.5. Planul se actualizează anual și prezintă în detaliu efectele operațiunii asupra mediului, precum și monitorizarea de mediu care urmează să fie efectuată și enumeră măsurile care trebuie luate în vederea reducerii la minimum a efectelor negative asupra mediului înconjurător acvatic și terestru, inclusiv, acolo unde este cazul, a cantității de nutrienți evacuați în mediu pe ciclu de producție sau pe an. Planul înregistrează date privind verificarea și reparațiile echipamentului tehnic.
- 2.6. Operatorii din sectorul acvaculturii și al cultivării algelor marine întocmesc, ca parte a planului de gestionare durabilă, un calendar de reducere a cantității de deșeuri, care urmează să fie aplicat odată cu începerea operațiunilor. Dacă este posibil, utilizarea căldurii reziduale se limitează la energia din surse regenerabile. Pentru recolta de alge marine, se realizează o singură estimare a biomasei, la început.

3. Cerințe referitoare la algele marine

Pe lângă normele generale de producție stabilite la articolele 7, 8, 9 și 12, și, dacă este relevant, în secțiunea 2, normele stabilite în prezenta secțiune 3 se aplică colectării și producției de alge marine. Normele respective se aplică *mutatis mutandis* producției tuturor algelor marine pluricelulare sau producției de fitoplancton și microalge destinate utilizării ulterioare ca hrană pentru animalele de acvacultură.

- 3.1. Conversia
- 3.1.1. Perioada de conversie pentru un loc de recoltare a algelor marine este de șase luni.
- 3.1.2. Perioada de conversie pentru o unitate de cultură a algelor marine este o perioadă de șase luni sau un ciclu de producție complet, în funcție de care dintre acestea două are o durată mai mare.
- 3.1.3. În perioada de conversie, exploatarea de acvacultură poate fi împărțită în unități separate clar care nu sunt toate gestionate conform metodelor de producție ecologică. În privința producției de alge marine, pot fi implicate aceleași specii, cu condiția să existe o separare adecvată între unități.
- 3.2. Norme aplicabile producției de alge marine
- 3.2.1. Culegerea algelor marine sălbatice ce cresc în mod spontan în mare și a părților acestora este considerată metodă de producție ecologică dacă:

⁸ Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 26, 28.1.2012, p. 1).

- (a) zonele de creștere au o stare ecologică foarte bună, astfel cum este definită de Directiva 2000/60/CE ⁹, și nu sunt neadecvate din punctul de vedere al sănătății.
 - (b) culegerea nu afectează în mod semnificativ stabilitatea ecosistemului natural sau conservarea speciilor în zona de culegere.
- 3.2.2. Pentru a fi considerată ecologică, cultivarea algelor marine trebuie să aibă loc în zone costiere cu caracteristici de mediu și sanitare cel puțin echivalente cu cele evidențiate la punctul 3.2.1 litera (a). În plus, se aplică următoarele norme de producție:
- (a) se utilizează practici sustenabile în toate etapele de producție, de la culegerea algelor marine tinere până la recoltare;
 - (b) pentru a se asigura menținerea unui fond genetic extins, culegerea algelor marine tinere în zonele de creștere spontană trebuie să aibă loc cu regularitate, în scopul de a suplimenta stocul cultivat în interior;
 - (c) nu se utilizează îngrășăminte decât în instalațiile de interior și numai dacă utilizarea acestora în producția ecologică a fost autorizată în acest scop.
- 3.3. Cultivarea algelor marine
- 3.3.1. Cultura de alge marine în larg utilizează numai nutrienți care există în mod natural în mediu sau care provin din unități de producție ecologică a animalelor de acvacultură situate de preferință în apropiere ca parte a unui sistem de policultură.
- 3.3.2. În cazul instalațiilor de pe uscat în care sunt folosite surse externe de nutrienți, nivelurile de nutrienți din efluent trebuie să fie, în mod verificabil, aceleași cu nivelurile de nutrienți din apa care intră în instalație sau inferioare acestora. Se pot folosi numai nutrienți de origine vegetală sau minerală autorizați pentru utilizare în producția ecologică în temeiul articolului 19.
- 3.3.3. Densitatea culturii sau intensitatea operațională se înregistrează și menține integritatea mediului acvatic prin garantarea faptului că nu se depășește cantitatea maximă de alge marine care poate fi realizată fără efecte negative asupra mediului.
- 3.3.4. Corzile și alte echipamente utilizate pentru creșterea algelor marine se reutilizează sau se reciclează atunci când este posibil.
- 3.4. Recoltarea sustenabilă a algelor marine sălbatice
- 3.4.1. Se efectuează o singură estimare a biomasei la începutul recoltării algelor marine.
- 3.4.2. În unitatea de producție sau în localurile producătorului se păstrează documente contabile care permit operatorului să identifice, iar organismului de control sau autorității de control să verifice că culegătorii au furnizat numai alge marine sălbatice produse în conformitate cu prezentul regulament.
- 3.4.3. Recoltarea se realizează astfel încât cantitățile recoltate să nu producă un impact semnificativ asupra stării mediului acvatic. Pentru a se asigura că algele marine se pot regenera și că sunt împiedicate capturile secundare trebuie să se ia măsuri precum tehnicile de recoltare, dimensiunile minime, vârstele, ciclurile de reproducere sau dimensiunea algelor marine care rămân.

⁹ Directiva 2006/113/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind calitatea apelor conchilicole (JO L 376, 27.12.2006, p. 14).

- 3.4.4. În cazul în care algele marine sunt recoltate dintr-o zonă de recoltare partajată sau comună, trebuie să fie disponibile documente justificative din care să reiasă că întreaga recoltă este în conformitate cu prezentul regulament.

4. Cerințe privind animalele de acvacultură

În plus față de normele generale de producție stabilite la articolele 7, 8, 9 și 12, normele stabilite în prezenta secțiune 4 se aplică speciilor de pești, crustacee, echinoderme și moluște menționate la punctul 4.1.5.10. Normele respective se aplică *mutatis mutandis* și zooplanctonului, microcrustaceelor, rotiferelor, viermilor și altor animale acvatice care constituie hrană pentru animale.

4.1. Cerințe generale

4.1.1. Conversia

- 4.1.1.1. Se aplică următoarele perioade de conversie pentru unitățile de producție de acvacultură în cazul tipurilor de instalații de acvacultură enumerate mai jos, inclusiv al animalelor de acvacultură existente:

- (a) pentru instalațiile care nu pot fi drenate, curățate și dezinfectate, o perioadă de conversie de 24 de luni;
- (b) pentru instalațiile care au fost drenate sau care au făcut obiectul unui vid sanitar, o perioadă de conversie de 12 luni;
- (c) pentru instalațiile care au fost drenate, curățate și dezinfectate, o perioadă de conversie de șase luni;
- (d) pentru instalațiile de apă cu circuit deschis, inclusiv cele care produc moluște bivalve, o perioadă de conversie de trei luni.

- 4.1.1.2. Pe durata perioadei de conversie, exploatarea de acvacultură poate fi împărțită în unități separate clar care nu sunt toate gestionate conform metodelor de producție ecologică. În privința producției de animale de acvacultură, pot fi implicate aceleași specii, cu condiția să existe o separare adecvată între unități.

4.1.2. Originea animalelor de acvacultură

- 4.1.2.1. În ceea ce privește originea animalelor de acvacultură, se aplică următoarele norme:

- (a) acvacultura ecologică se bazează pe creșterea de efective tinere provenite de la genitori ecologici și din exploatarea ecologică;
- (b) se utilizează specii crescute la nivel local, iar ameliorarea animalelor urmărește obținerea de subspecii mai adaptate la condițiile de producție, asigurând o bună stare de sănătate și bunăstarea animalelor, precum și o utilizare eficientă a resurselor de hrană pentru animale. Trebuie să se pună la dispoziția organismului sau a autorității de control documente justificative privind originea și tratamentul acestora;
- (c) sunt alese specii robuste, care pot fi crescute fără a crea prejudicii semnificative efectivelor sălbatice;
- (d) într-o exploatare pot fi introduse animale sălbatice capturate sau animale neecologice de acvacultură, în vederea îmbunătățirii stocului genetic. Aceste animale se țin într-un sistem de gestionare ecologică timp de cel puțin trei luni înainte de a putea fi utilizate pentru reproducție.

4.1.2.2. În privința reproducerii se aplică următoarele norme:

- (a) se interzice utilizarea hormonilor și a derivaților hormonilor;
- (b) nu se utilizează producția artificială de subspecii monosex, cu excepția sortării manuale, inducerea poliploidiei, hibridizarea artificială și clonarea;
- (c) se aleg subspeciile adecvate;
- (d) se stabilesc, acolo unde este cazul, condiții specifice pentru fiecare specie în ceea ce privește gestionarea genitorilor, ameliorarea animalelor și producția de efective tinere.

4.1.3. Alimentația

4.1.3.1. În ceea ce privește hrana pentru pești, crustacee și echinoderme, se aplică următoarele norme:

- (a) animalele trebuie hrănite cu hrană pentru animale care să satisfacă cerințele nutriționale ale animalelor în diversele stadii de dezvoltare a acestora;
- (b) regimurile alimentare trebuie concepute ținând cont de următoarele priorități:
 - (i) sănătatea animală și bunăstarea animalelor;
 - (ii) calitatea superioară a produselor, inclusiv în ceea ce privește compoziția nutrițională care trebuie să asigure calitatea ridicată a produsului final comestibil;
 - (iii) impact redus asupra mediului;
- (c) componenta vegetală a hranei pentru animale provine din producția ecologică, iar componenta din hrana animalelor derivată din animale acvatice provine din acvacultura ecologică sau din exploatarea durabilă a resurselor acvatice vii;
- (d) în cazul materiilor prime furajere neecologice de origine vegetală, al materiilor prime furajere de origine animală și minerală, al aditivilor furajeri, anumite produse utilizate în alimentația animalelor și adjuvanții tehnologici se utilizează numai dacă au fost autorizați pentru utilizare în producția ecologică în temeiul prezentului regulament;
- (e) nu se folosesc factori de creștere și aminoacizi de sinteză;
- (f) în acvacultura ecologică se pot folosi numai materii prime furajere de origine minerală autorizate pentru utilizare în producția ecologică în temeiul articolului 19;
- (g) în acvacultura ecologică se pot folosi numai aditivii furajeri, anumite produse utilizate în alimentația animalelor și adjuvanții tehnologici menționați la punctul 1.4.4 din partea II.

4.1.3.2. În privința moluștelor bivalve și a altor specii care nu sunt hrănite de către om, ci se hrănesc cu plancton natural, se aplică următoarele norme:

- (a) astfel de animale care se hrănesc prin filtrare își primesc tot necesarul nutrițional din natură, cu excepția puietului crescut în incubatoare și pepiniere;
- (b) zonele de creștere sunt într-o stare ecologică foarte bună, astfel cum este definită de Directiva 2000/60/CE.

4.1.3.3. Norme specifice privind hrana pentru animalele de acvacultură carnivore

Hrana pentru animalele de acvacultură carnivore se obține conform următoarelor priorități:

- (a) hrană ecologică pentru animale, de origine acvicolă;
- (b) făină și ulei de pește obținute din resturi provenind din acvacultura ecologică obținute din pești, crustacee sau moluște;
- (c) făină și ulei de pește, precum și ingrediente pe bază de pește derivate din resturi provenind de la pești, crustacee sau moluște capturate deja pentru consumul uman în zone pescărești sustenabile;
- (d) făină și ulei de pește, precum și ingrediente pe bază de pește derivate din pești, crustacee sau moluște întregi capturate în zone pescărești sustenabile și nefolosite pentru consumul uman;
- (e) materii prime furajere ecologice de origine vegetală sau animală; proporția materiilor prime vegetale nu depășește 60 % din totalul ingredientelor.

4.1.3.4. Norme specifice privind hrana anumitor animale de acvacultură

Peștii din apele interioare, creveții din familia *Penaeidae* și creveții de apă dulce, precum și peștii tropicali de apă dulce sunt hrăniți după cum urmează:

- (a) sunt hrăniți cu hrană pentru animale care se găsește în mod natural în iazuri și lacuri;
- (b) dacă nu sunt disponibile cantități suficiente de hrană naturală pentru animale menționată la litera (a), se poate utiliza hrană pentru animale ecologică de origine vegetală, crescută de preferință în ferma propriu-zisă, sau alge marine. Operatorii păstrează documente justificative privind necesitatea de a folosi hrană suplimentară;
- (c) dacă hrana naturală pentru animale este suplimentată în conformitate cu litera (b), rațiile de hrană pentru speciile menționate la punctul 4.1.5.10. litera (g) și pentru pangasius (*Pangasius* spp.) pot cuprinde maximum 10 % făină sau ulei de pește derivat(ă) din zone pescărești sustenabile.

4.1.4. Asistența medicală

4.1.4.1. Prevenirea bolilor

În ceea ce privește prevenirea bolilor, se aplică următoarele norme:

- (a) prevenirea bolilor se bazează pe ținerea animalelor în condiții optime prin selectarea corespunzătoare a amplasării, ținând seama, printre altele, de necesitățile speciilor în ceea ce privește calitatea bună a apei, debitul și rata schimbului de apă, prin proiectarea optimă a exploatațiilor, prin aplicarea bunelor practici de gestionare și creștere, inclusiv curățarea și dezinfectarea periodică a localurilor, prin hrană de calitate superioară pentru animale, prin asigurarea unei densități adecvate a efectivelor, precum și prin selecția speciilor și a subspeciilor;
- (b) este permisă utilizarea de medicamente imunologice de uz veterinar;
- (c) într-un plan de gestionare a sănătății animale trebuie să se detalieze practicile privind biosecuritatea și prevenirea bolilor, inclusiv un acord scris privind consilierea în materie de sănătate, proporțională cu unitatea de producție, încheiat cu servicii calificate în domeniul sănătății animalelor de acvacultură

care trebuie să efectueze o vizită la fermă cel puțin o dată pe an și cel puțin o dată la doi ani în cazul crustaceelor bivalve;

- (d) sistemele, echipamentele și ustensilele din cadrul exploatației se curăță și se dezinfectează corespunzător;
- (e) depunerile (*bio-fouling*) de organisme se îndepărtează numai prin mijloace fizice sau manual și, după caz, se aruncă înapoi în mare la distanță mare de fermă;
- (f) se pot folosi numai substanțe pentru curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a instalațiilor autorizate pentru utilizare în producția ecologică în temeiul articolului 19.
- (g) în ceea ce privește vidul sanitar, se aplică următoarele norme:
 - (i) autoritatea competentă stabilește dacă este necesar vidul sanitar, precum și durata adecvată care trebuie aplicată și documentată după fiecare ciclu de producție în sisteme cu colectori din larg cu apă cu circuit deschis;
 - (ii) nu este obligatoriu în cazul culturii de moluște bivalve;
 - (iii) pe durata vidului sanitar, cușca scufundată sau alte structuri utilizate pentru producția de animale de acvacultură sunt golite, dezinfectate și rămân goale până la reutilizare;
- (h) dacă este cazul, hrana pentru pești neconsumată, excrementele și animalele moarte trebuie îndepărtate imediat pentru a se evita riscul unor daune semnificative pentru mediu în ceea ce privește calitatea stării apei, pentru a se reduce la minimum riscul apariției bolilor și pentru a se evita atragerea insectelor sau a rozătoarelor;
- (i) lumina ultravioletă și ozonul se pot utiliza numai în incubatoare și pepiniere;
- (j) pentru controlul biologic al ectoparaziților, se utilizează de preferință peștii curățători.

4.1.4.2. Tratamentele veterinare

Se aplică următoarele norme în privința tratamentelor veterinare:

- (a) bolile sunt tratate imediat pentru a se evita suferința animalelor; medicamentele de uz veterinar alopatic chimice de sinteză, inclusiv antibioticele, pot fi folosite atunci când este necesar, în condiții stricte și sub responsabilitatea unui medic veterinar atunci când nu este adecvată folosirea produselor fitoterapeutice, a celor homeopatice și a altor produse. Acolo unde este cazul, trebuie definite restricții privind tratamentele și perioadele de așteptare.
- (b) sunt permise tratamente impuse pe baza legislației Uniunii, destinate să protejeze sănătatea umană și animală;
- (c) atunci când apare o problemă de sănătate cu toate că s-au luat măsuri de prevenire pentru a se garanta sănătatea animală, în conformitate cu punctul 4.1.4.1., pot fi utilizate tratamente veterinare, de preferință în următoarea ordine:
 - (i) substanțe de origine vegetală, animală sau minerală în diluție homeopatică;

- (ii) plante și extracte de plante care nu au efect anestezic și
- (iii) substanțe precum oligoelementele, metalele, imunostimulentele naturale sau probioticele autorizate;
- (d) utilizarea tratamentelor alopatiche este limitată la două tratamente pe an, cu excepția vaccinărilor și a programelor obligatorii de eradicare. Cu toate acestea, în cazul unui ciclu de producție mai scurt de un an, se aplică o limită de un tratament alopatic. În cazul depășirii limitelor indicate pentru tratamentele alopatiche, animalele de acvacultură în cauză nu se vând ca produse ecologice;
- (e) tratamentele pentru paraziți, fără a se include sistemele obligatorii de control realizate de statele membre, se limitează la două utilizări pe an sau la o utilizare pe an în cazul în care ciclul de producție este mai scurt de 18 luni;
- (f) perioada de așteptare dintre tratamentele veterinare alopatiche și tratamentele pentru paraziți în conformitate cu litera (d), inclusiv tratamentele efectuate în cadrul sistemelor obligatorii de control și eradicare, trebuie să fie dublă față de perioada de așteptare prevăzută la articolul 11 din Directiva 2001/82/CE sau de 48 de ore în cazul în care această perioadă nu este specificată;
- (g) ori de câte ori se utilizează medicamente de uz veterinar, utilizarea respectivă se declară organismului sau autorității de control înainte de comercializarea animalelor ca animale ecologice. Efectivele tratate trebuie să poată fi identificate în mod clar.

4.1.5. Condiții de adăpostire și practici de creștere

- 4.1.5.1. Se interzic instalațiile de recirculare cu circuit închis pentru producția de animale de acvacultură, cu excepția incubatoarelor și a pepiniereilor sau pentru producția de specii utilizate ca hrană ecologică pentru animale.
- 4.1.5.2. Încălzirea sau răcirea artificială a apei este permisă numai în incubatoare și pepiniere. Se poate utiliza apa naturală dintr-un puț de foraj pentru încălzirea sau răcirea apei în toate etapele de producție.
- 4.1.5.3. Mediul de creștere al animalelor de acvacultură este conceput astfel încât, în conformitate cu nevoile specifice fiecărei specii, animalele de acvacultură:
 - (a) să aibă spațiu suficient care să le asigure confortul și, dacă este cazul, o densitate minimă a efectivelor;
 - (b) să fie ținute în apă de bună calitate, printre altele, cu un debit și o rată a schimbului de apă adecvate, cu niveluri suficiente de oxigen și menținându-se un nivel scăzut de metaboliți;
 - (c) să fie ținute în condiții de temperatură și lumină conforme cu cerințele pentru fiecare specie și ținând seama de situarea geografică.

În cazul peștilor de apă dulce, tipul fundului apei trebuie să se apropie cât mai mult posibil de condițiile naturale.

În cazul crapilor, fundul apei constă în pământ natural.

- 4.1.5.4. Sistemele acvatice cu colectori sunt concepute și construite astfel încât să se asigure debite și parametri fizico-chimici care să protejeze sănătatea și bunăstarea animalelor și să satisfacă nevoile comportamentale ale acestora.

4.1.5.5. Unitățile de creștere de pe uscat trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- (a) în cazul sistemelor de tip *flow-through* (apa trece o singură dată prin sistem, fiind apoi deversată înapoi în mediul acvatic), trebuie să se poată monitoriza și controla debitul și calitatea apei atât la intrarea, cât și la ieșirea acesteia din sistem;
- (b) cel puțin cinci procente din perimetru („interfața uscat-apă”) trebuie să conțină vegetație naturală.

4.1.5.6. Sistemele cu colectori din larg trebuie să întrunească următoarele condiții:

- (a) să fie situate acolo unde debitul, adâncimea apei și rata schimburilor de corpuri de apă sunt de natură să reducă la minimum impactul asupra fundului mării și a corpului de apă înconjurător;
- (b) să fie constituit din cuști scufundate a căror proiectare, construcție și întreținere sunt adaptate expunerii lor la mediul operațional.

4.1.5.7. Sistemele cu colectori sunt concepute, situate și utilizate astfel încât să se reducă la minimum evadările.

4.1.5.8. În cazul în care peștii sau crustaceele evadează, se iau măsuri adecvate pentru reducerea impactului asupra ecosistemului local, inclusiv, dacă este cazul, recapturarea animalelor. Trebuie să se țină documente justificative în acest sens.

4.1.5.9. Pentru producția de animale de acvacultură în iazuri piscicole, în rezervoare sau în bazine lungi (*raceway*), fermele trebuie fie să fie echipate cu straturi de filtrare naturală, cu iazuri de decantare, cu filtre biologice sau mecanice pentru colectarea deșeurilor de nutrienți, fie să utilizeze alge marine sau animale (bivalve și alge) care contribuie la ameliorarea calității efluenților. Monitorizarea efluenților se realizează la intervale regulate, dacă este cazul.

4.1.5.10. Densitatea efectivelor

Atunci când se analizează efectele densității efectivelor asupra bunăstării peștilor produși, trebuie să se monitorizeze starea peștilor (de exemplu, leziuni ale înotătoarelor, alte leziuni, rata de creștere, comportamentul manifestat și starea generală de sănătate) și calitatea apei.

Densitatea efectivelor se stabilește pe specie sau grup de specii:

- (a) Producția ecologică de salmonide în apă dulce:

Speciile în cauză: păstrăv brun (*Salmo trutta*) – păstrăv curcubeu (*Oncorhynchus mykiss*) – fântânel (*Salvelinus fontinalis*) – somon (*Salmo salar*) – păstrăv alpin (*Salvelinus alpinus*) – lipan (*Thymallus thymallus*) – păstrăvul de lac (sau păstrăvul gri) (*Salvelinus namaycush*) – lostrică (*Hucho hucho*)

Sistemul de producție	Sistemele de îngrășare din cadrul fermei trebuie alimentate din sisteme deschise. Debitul apei trebuie să asigure o saturație minimă cu oxigen de 60 % pentru efectivele de animale și trebuie să asigure confortul acestora și eliminarea efluenților rezultați din procesul de producție.
Densitatea maximă a	Specii de salmonide care nu sunt enumerate în continuare

efectivelor	15 kg/m ³ Somon 20 kg/m ³ Păstrăv brun și păstrăv curcubeu 25 kg/m ³ Păstrăv alpin 20 kg/m ³
-------------	---

(b) Producția ecologică de salmonide în apă de mare:

Speciile în cauză: somon (*Salmo salar*), păstrăv brun (*Salmo trutta*) – păstrăv curcubeu (*Oncorhynchus mykiss*)

Densitatea maximă a efectivelor	10 kg/m ³ în țarcuri din plasă
---------------------------------	---

(c) Producția ecologică de cod (*Gadus morhua*) și de alți pești din familia *Gadidae*, de lavrac (*Dicentrarchus labrax*), de doradă (*Sparus aurata*), de *Argyrosomus regius*, de calcan (*Psetta maxima* [= *Scophthalmus maximus*]), de pagrus (*Pagrus pagrus* [= *Sparus pagrus*]), de *Sciaenops ocellatus* și de alți pești din familia *Sparidae*, precum și de diferite specii de siganus (*Siganus spp.*).

Sistemul de producție	În sisteme acvatice cu colectori cu circuit deschis (țarcuri din plasă/cuști scufundate) cu viteze minime ale curenților marini pentru a asigura peștilor un nivel optim de bunăstare sau în sisteme deschise pe uscat.
Densitatea maximă a efectivelor	Pentru alți pești decât calcanul: 15 kg/m ³ Pentru calcan: 25 kg/m ²

(d) Producția ecologică de lavrac, de doradă, de pește din specia *Argyrosomus regius*, de barbus (*Liza*, *Mugil*) și de anghilă (*Anguilla spp.*) în iazuri formate pe uscat în zone tidale și în lagune costiere

Sistemul cu colectori	Mlaștinile saline maritime tradiționale transformate în unități de producție acvicolă și iazuri similare formate pe uscat în zone tidale
Sistemul de producție	Apa trebuie schimbată în mod corespunzător pentru a se asigura bunăstarea speciilor, Cel puțin 50 % din diguri trebuie să fie acoperite cu vegetație Sunt obligatorii iazurile de epurare în zonele umede
Densitatea maximă a efectivelor	4 kg/m ³

(e) Producția ecologică de sturioni în apă dulce:

Speciile în cauză: Familia sturionilor (*Acipenseridae*)

Sistemul de producție	Debitul de apă din fiecare unitate de creștere trebuie să fie suficient pentru a se asigura bunăstarea animalelor
-----------------------	---

	Calitatea efluentului trebuie să fie similară cu cea a apei care intră în unitate
Densitatea maximă a efectivelor	30 kg/m ³

(f) Producția ecologică de pește în apele interioare:

Speciile în cauză: familia crapului (*Ciprinidae*) și alte specii asociate în contextul policulturii, inclusiv bibanul, știuca, lupul-de-mare de Atlantic, peștii din familia *Coregonidae*, sturionii.

Sistemul de producție	În iazuri piscicole care sunt complet drenate periodic și în lacuri. Lacurile trebuie să fie destinate exclusiv producției ecologice, inclusiv culturile cultivate pe suprafețe uscate. Zona de captură a zonei pescărești trebuie să fie echipată cu un canal de admisie a apei curate și să aibă o dimensiune care să asigure peștilor confortul optim. După captură, peștii trebuie să fie ținuti în apă curată. Fertilizarea ecologică și minerală a iazurilor și a lacurilor se realizează numai cu îngrășăminte și amelioratori de sol autorizați pentru utilizare în producția ecologică în temeiul articolului 19, aplicându-se maximum 20 kg de azot/ha. Sunt interzise tratamentele care implică utilizarea unor substanțe chimice de sinteză pentru combaterea plantelor hidrofite și a vegetației prezente în apele în care are loc producția. Suprafețele cu vegetație naturală din jurul unităților din apele interioare se mențin ca zonă tampon față de suprafețele exterioare de teren care nu sunt implicate în operațiunile de producție în conformitate cu normele acvaculturii ecologice. Pentru creștere se utilizează „policultura”, cu condiția îndeplinirii criteriilor stabilite în prezentele specificații pentru celelalte specii de pești care trăiesc în lacuri.
Randamentul producției	Producția totală de specii este limitată la 1 500 kg de pește la hectar pe an.

(g) Producția ecologică de creveți din familia *Penaeide* și de creveți de apă dulce (*Macrobrachium* spp.):

Stabilirea unității/unităților de producție	Unitățile de producție trebuie să fie localizate în zone argiloase sterile pentru a se reduce la minimum impactul asupra mediului al construirii iazului. Iazurile trebuie construite cu argila naturală preexistentă. Nu se permite
---	--

	distrugerea mangrovelor.
Perioada de conversie	Şase luni pentru fiecare iaz, ceea ce corespunde ciclului normal de viaţă al unui crevet produs.
Originea genitorilor	După trei ani de la începerea activităţii, cel puțin jumătate din genitori trebuie să fie domesticiţi. Restul este constituit din genitori sălbatici fără agenţi patogeni şi proveniţi din zone pescăreşti sustenabile. Trebuie aplicat un control obligatoriu primei şi celei de-a doua generaţii înainte de introducerea în fermă.
Ablaţia pedunculului ocular	Este interzisă.
Densitatea maximă a efectivelor din fermă şi limitele de producţie	Inseminarea: maximum 22 post-larve/m ² Biomasa maximă la un moment dat: 240 g/m ²

(h) Moluște şi echinoderme:

Sisteme de producţie	Cultura în sistem <i>longline</i> (tip de cultură suspendată în ape deschise), în vivieră flotabilă, cultura bentală, în saci din plasă, în cuşti scufundate, pe tăblii, în plase de tip juvelnic compartimentat, pe piloţi şi în alte sisteme cu colectori. Pentru cultura midiilor în vivieră, numărul de corzi scufundate nu trebuie să fie mai mare de una pe metru pătrat de suprafaţă. Lungimea maximă a corzilor scufundate nu depăşeşte 20 m. Corzile scufundate nu se răresc în timpul ciclului de producţie, însă subdivizarea lor este permisă, fără a se creşte densitatea iniţială a efectivelor.
----------------------	--

(i) Peşti tropicali de apă dulce: chanos (*Chanos chanos*), tilapia (*Oreochromis* spp.), pangasius (*Pangasius* spp.):

Sisteme de producţie	Iazuri şi cuşti scufundate din plasă
Densitatea maximă a efectivelor	Pangasius: 10 kg/m ³ Oreochromis: 20 kg/m ³

4.1.6. Bunăstarea animalelor

4.1.6.1. Toate persoanele implicate în creşterea animalelor de acvacultură dispun de cunoştinţele şi competenţele de bază necesare în ceea ce priveşte nevoile în materie de sănătate şi de bunăstare ale animalelor.

4.1.6.2. Manipularea animalelor de acvacultură trebuie redusă la minimum şi trebuie realizată cu cea mai mare grijă; trebuie să se facă uz de echipamente şi protocoale adecvate în scopul de a se evita stresul şi vătămarea fizică asociate procedurilor de manipulare. Genitorii se manipulează astfel încât să se reducă la minimum vătămarea fizică şi stresul şi, dacă este cazul, manipularea se face sub anestezie. Operaţiunile de clasificare se limitează la minimum şi se desfăşoară astfel cum este necesar pentru a se asigura bunăstarea peştilor.

4.1.6.3. În cazul utilizării luminii artificiale, se aplică următoarele restricţii:

- (a) prelungirea perioadei de lumină naturală de zi nu depășește o valoare maximă care respectă nevoile etologice, condițiile geografice și starea generală de sănătate a animalelor produse; această valoare maximă nu depășește 16 ore pe zi, cu excepția cazului în care se utilizează în scopul reproducerii;
 - (b) trebuie să se evite modificările bruște ale intensității luminii în momentul trecerii de la lumină la întuneric sau invers, prin utilizarea unor variatoare ale intensității luminii sau a unei iluminări de fond.
- 4.1.6.4. Se permite aerarea pentru a se asigura bunăstarea și sănătatea animalelor, cu condiția ca aeratoarele mecanice să fie alimentate de preferință de la surse regenerabile de energie.
- 4.1.6.5. Utilizarea oxigenului este permisă numai în scopul de a se satisface necesitățile în materie de bunăstare și sănătate a animalelor și în perioade critice de producție sau de transport, în următoarele cazuri:
- (a) cazuri excepționale de creștere a temperaturii, de scădere a presiunii atmosferice sau de poluare accidentală;
 - (b) proceduri ocazionale de gestionare a efectivelor, cum sunt prelevarea de eșantioane și sortarea;
 - (c) pentru a se asigura supraviețuirea efectivelor din fermă.
- 4.1.6.6. Trebuie să se ia măsuri adecvate pentru a se menține durata transportului animalelor de acvacultură la un nivel minim.
- 4.1.6.7. Orice suferință pe durata întregii vieți a animalului, inclusiv în momentul sacrificării, trebuie menținută la un nivel minim.
- 4.1.6.8. Prin tehnicile de sacrificare, trebuie ca peștii să devină imediat inconștienți și insensibili la durere. Manipularea înainte de sacrificare se efectuează astfel încât să se evite leziunile, menținându-se, în același timp, suferința și stresul la un nivel minim. Atunci când se analizează cele mai bune metode de sacrificare, trebuie să se țină seama de diferențele dintre dimensiunile animalelor în momentul recoltării, dintre specii și dintre locurile de producție.

4.2. Norme specifice pentru moluște

4.2.1. Originea materialului de însămânțare

În ceea ce privește originea materialului de însămânțare, se aplică următoarele norme:

- (a) materialul de însămânțare de la exemplare sălbatică provenit din afara unității de producție poate fi utilizat în cazul crustaceelor bivalve, cu condiția să nu existe nicio deteriorare semnificativă a mediului, să fie permis în baza legislației locale și materialul de însămânțare să provină din:
 - (i) straturi de populații care este improbabil să supraviețuiască vremii de iarnă sau care reprezintă un surplus față de necesități; ori
 - (ii) straturi naturale de material de însămânțare de la crustacee aflate pe colectoare;

- (b) în cazul stridiei japoneze (*Crassostrea gigas*), se preferă efectivele înmulțite în mod selectiv pentru a se reduce depunerea icrelor în mediul natural;
- (c) trebuie să se țină evidențe privind modul, locul și perioada în care a fost colectat materialul de însămânțare de la exemplare sălbatice, pentru a se permite trasabilitatea până la zona de colectare.

4.2.2. Condiții de adăpostire și practici de creștere

În ceea ce privește condițiile de adăpostire și practicile de creștere, se aplică următoarele norme:

- (a) producția poate fi realizată în aceeași zonă acvatică în care are loc și producția de pești cu înotătoare și alge marine ecologice, într-un sistem de policultură care trebuie documentat în planul de gestionare durabilă. Moluștele bivalve pot fi crescute de asemenea în policultură împreună cu moluște gasteropode precum speciile de litorină;
- (b) producția de moluște bivalve ecologice trebuie să aibă loc în zone delimitate de stâlpi, de balize sau prin alte mijloace clare de marcaj și trebuie izolată, dacă este cazul, prin saci din plasă, cuști scufundate sau alte mijloace create de om;
- (c) fermele de conchiliocultură ecologică trebuie să reducă la minimum riscurile la adresa speciilor în privința cărora există un interes de conservare. Dacă se utilizează plase împotriva animalelor de pradă, acestea trebuie să fie astfel concepute încât să nu producă vătămări păsărilor scufundătoare.

4.2.3. Cultivarea

În ceea ce privește cultivarea, se aplică următoarele norme:

- (a) pentru producția ecologică pot fi eligibile cultivarea pe corzi pentru midii și alte metode enumerate la punctul 4.1.5.10 litera (h);
- (b) cultivarea bentală a moluștelor este permisă numai dacă în locurile de colectare și de creștere nu se produce un impact semnificativ asupra mediului. Operatorul trebuie să furnizeze autorității de control sau organismului de control un studiu și un raport referitoare la zona exploatată, care vin în sprijinul dovezilor referitoare la impactul minim asupra mediului. Raportul se adaugă ca un capitol separat la planul de gestionare durabilă.

4.2.4. Gestionarea

În ceea ce privește gestionarea, se aplică următoarele norme:

- (a) producția utilizează o densitate a efectivelor care nu depășește densitatea utilizată în localitate pentru moluștele neecologice. Sortarea, rărirea și ajustările densității efectivelor se efectuează în funcție de biomasă și în vederea asigurării bunăstării animalelor și a calității ridicate a produselor;
- (b) depunerile de organisme se îndepărtează prin mijloace fizice sau manual și, dacă este cazul, se aruncă înapoi în mare, departe de fermele de moluște. Moluștele pot fi tratate o singură dată pe durata ciclului de producție cu o soluție de var în scopul combaterii depunerii de organisme concurente.

4.2.5. Norme specifice de cultivare a stridiilor

Este permisă cultivarea în saci, în buzunare situate pe tăblii. Acestea sau oricare alte structuri cu colectori pentru stridii se dispun astfel încât să se evite formarea unei

bariere compacte de-a lungul țărmului. Pentru optimizarea producției, efectivele de stridii se poziționează cu grijă pe straturi în funcție de marea. Producția trebuie să respecte cerințele stabilite la punctul 4.1.5.10. litera (h).

Partea IV: Norme privind producția de alimente prelucrate și de hrană pentru animale prelucrată

Pe lângă normele generale de producție stabilite la articolele 7, 9 și 13, normele stabilite în prezenta parte se aplică alimentelor prelucrate și hranei prelucrate pentru animale.

1. Cerințe generale pentru producția de alimente prelucrate și de hrană pentru animale prelucrată

- 1.1. Aditivii alimentari și furajeri, adjuvanții tehnologici și alte substanțe și ingrediente folosite la prelucrarea alimentelor sau a hranei pentru animale, precum și orice practică de prelucrare aplicată, cum ar fi afumarea, trebuie să respecte principiile bunelor practici de fabricație¹⁰.
- 1.2. Operatorii care produc hrană pentru animale prelucrată sau alimente prelucrate stabilesc și actualizează proceduri corespunzătoare bazate pe o identificare sistematică a etapelor esențiale ale prelucrării.
- 1.3. Aplicarea procedurilor menționate la punctul 1.2. garantează în orice moment că produsele prelucrate obținute din producție sunt conforme cu dispozițiile prezentului regulament.
- 1.4. Operatorii respectă și pun în aplicare procedurile menționate la punctul 1.2. și în special:
 - (a) iau măsuri preventive pentru a evita riscul contaminării cu substanțe sau produse neautorizate;
 - (b) implementează măsuri de curățare adecvate, monitorizează eficacitatea acestora și înregistrează operațiunile în cauză;
 - (c) garantează faptul că produsele neecologice nu sunt introduse pe piață cu o indicație referitoare la producția ecologică.
- 1.5. Pregătirea produselor ecologice prelucrate este separată în timp sau în spațiu de cea a produselor neecologice. Dacă în unitatea de pregătire în cauză se pregătesc sau se depozitează și produse neecologice, operatorul:
 - (a) informează autoritatea sau organismul de control în consecință;
 - (b) efectuează în mod continuu operațiunile până la încheierea unui ciclu complet, separate în spațiu sau în timp de operațiuni similare efectuate asupra unor produse neecologice;
 - (c) depozitează produsele ecologice, înainte și după operațiuni, separate în spațiu sau în timp de produsele neecologice;
 - (d) ține disponibil un registru actualizat al tuturor operațiunilor efectuate și al tuturor cantităților prelucrate;

¹⁰ Bunele practici de fabricație (BPF), astfel cum sunt definite la articolul 3 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 2023/2006 al Comisiei din 22 decembrie 2006 privind buna practică de fabricație a materialelor și a obiectelor destinate să vină în contact cu produsele alimentare (JO L 384, 29.12.2006, p. 75).

- (e) ia măsurile necesare pentru a asigura identificarea loturilor și pentru evitarea amestecurilor sau a schimburilor cu produse neecologice;
 - (f) efectuează operațiuni asupra produselor ecologice numai după o curățare corespunzătoare a echipamentelor de producție.
- 1.6. Nu se utilizează produse, substanțe și tehnici care reconstituie proprietăți ce se pierd în timpul prelucrării și al depozitării alimentelor ecologice, care corectează rezultatele neglijenței în prelucrarea alimentelor ecologice sau care pot induce în eroare în alt fel în privința adevăratei naturi a produselor care se intenționează să fie comercializate ca alimentele ecologice.

2. Cerințe privind producția de alimente prelucrate

2.1. Se aplică următoarele condiții compoziției alimentelor ecologice prelucrate:

- (a) produsul trebuie să fie obținut în principal din ingrediente agricole; pentru a stabili dacă un produs este obținut în principal din ingrediente agricole, nu se iau în considerare adaosul de apă și de sare;
- (b) numai aditivii alimentari, adjuvanții tehnologici, aromele, apa, sarea, preparatele din microorganisme și enzime alimentare, mineralele, oligoelementele, vitaminele, precum și aminoacizii și alți micronutrienți destinați anumitor utilizări în scopuri nutriționale care sunt autorizați pentru utilizare în producția ecologică în temeiul articolului 19 pot fi folosiți în alimente;
- (c) un ingredient ecologic nu trebuie să fie prezent împreună cu același ingredient în conversie sau în formă neecologică;
- (d) alimentele produse din recolte în conversie conțin doar un ingredient vegetal de origine agricolă.

2.2. Utilizarea anumitor produse și substanțe în prelucrarea alimentelor

2.2.1. Numai produsele și substanțele menționate la punctul 2.1 litera (b), precum și produsele și substanțele menționate la punctele 2.2.2, 2.2.4. și 2.2.5. pot fi utilizate la prelucrarea alimentelor, cu excepția produselor și a substanțelor din sectorul vitivinicol, în cazul cărora se aplică punctul 2 din partea V, și al drojdiei, în cazul căreia se aplică punctul 1.3 din partea VI.

2.2.2. La prelucrarea alimentelor, este permisă utilizarea următoarelor produse și substanțe:

- (a) preparate din microorganisme și enzime alimentare utilizate în mod normal la prelucrarea alimentelor; cu toate acestea, enzimele care urmează a fi folosite ca aditivi alimentari trebuie să fie autorizate pentru folosirea în producția ecologică în temeiul articolului 19;
- (b) substanțele și produsele definite la articolul 3 alineatul (2) literele (b) și (d) din Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 al Parlamentului European și al Consiliului¹¹ etichetate ca substanțe aromatizante naturale sau preparate aromatizante

¹¹ Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aromele și anumite ingrediente alimentare cu proprietăți aromatizante destinate utilizării în și pe produsele alimentare și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 2232/96 și (CE) nr. 110/2008 și a Directivei 2000/13/CE (JO L 354, 31.12.2008, p. 34).

naturale, în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) litera (e) și cu articolul 16 din respectivul regulament;

- (c) coloranții pentru ștampilarea cărnii și a ouălor în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului¹²;
- (d) apa potabilă și sarea (cu componentele de bază clorură de sodiu sau clorură de potasiu) folosite în general la prelucrarea alimentelor;
- (e) mineralele (inclusiv oligoelementele), vitaminele, aminoacizii și micronutrienții, autorizați numai în măsura în care utilizarea lor în alimentele în care sunt încorporați este obligatorie din punct de vedere legal.

2.2.3. În vederea efectuării calculului menționat la articolul 21 alineatul (3), se aplică următoarele norme:

- (a) anumiți aditivi alimentari autorizați pentru utilizare în producția ecologică în temeiul articolului 19 se calculează ca ingrediente agricole;
- (b) preparatele și substanțele menționate la punctul 2.2.2 nu se calculează ca ingrediente agricole;
- (c) drojdia și produsele din drojdie se calculează ca ingrediente agricole.

2.2.4. Următoarele ingrediente agricole neecologice pot fi folosite la prelucrarea alimentelor ecologice:

- (a) produse de origine animală:
 - (i) organisme acvatice care nu provin din acvacultură și a căror utilizare în pregătirea alimentelor neecologice este permisă;
 - (ii) gelatină;
 - (ii) intestine;
- (b) produse vegetale neprelucrate, precum și produse derivate din acestea prin prelucrare:
 - (i) fructe comestibile, fructe în coajă lemnoasă și semințe:
 - nuci de cola *Cola acuminata*;
 - (ii) condimente și plante aromatice comestibile:
 - semințe de hrean *Armoracia rusticana*;
 - flori de șofrănaș *Carthamus tinctorius*;
 - nasturel *Nasturtium officinale*;
 - (iii) diverse:
 - alge, inclusiv alge marine;
- (c) produse vegetale prelucrate:
 - (i) zaharuri, amidon și alte produse din cereale și tuberculi:

¹²

Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aditivii alimentari (JO L 354, 31.12.2008, p. 16).

- hârtie de orez;
- amidon din orez și de porumb ceros, nemodificat chimic;

(ii) diverse:

- rom, obținut numai din suc de trestie de zahăr.

2.2.5. Grăsimile și uleiurile rafinate sau nerafinate, dar nemodificate chimic, pot fi utilizate în formă neecologică dacă sunt derivate din plante altele decât:

- | | |
|---------------------|-------------------------------|
| – arborele de cacao | <i>Theobroma cacao</i> ; |
| – cocotierul | <i>Cocos nucífera</i> ; |
| – măslinul | <i>Olea europaea</i> ; |
| – floarea-soarelui | <i>Helianthus annuus</i> ; |
| – palmierul | <i>Elaeis guineensis</i> ; |
| – rapița | <i>Brassica napus, rapa</i> ; |
| – sofrănașul | <i>Carthamus tinctorius</i> ; |
| – susanul | <i>Sesamum indicum</i> ; |
| – soia | <i>Glycine max.</i> |

3. Cerințe privind producția de hrană pentru animale prelucrată

- 3.1. Materiile prime furajere ecologice sau materiile prime furajere în conversie nu intră simultan cu aceleași materii prime furajere produse prin mijloace neecologice în compoziția produselor furajere ecologice.
- 3.2. Se interzice prelucrarea cu ajutorul solvenților chimici de sinteză a oricăror materii prime furajere utilizate sau prelucrate în cadrul producției ecologice.

Partea V: Vinul

1. Domeniul de aplicare

- 1.1. În plus față de normele generale de producție prevăzute la articolele 7, 8, 9 și 14, normele stabilite în prezenta parte se aplică producției ecologice a produselor din sectorul vitivinicol, astfel cum se menționează la articolul 1 alineatul (2) litera (l) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.
- 1.2. Se aplică Regulamentele (CE) nr. 606/2009¹³ și (CE) nr. 607/2009¹⁴ ale Comisiei, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare explicate în prezenta parte.

2. Utilizarea anumitor produse și substanțe

- 2.1. Produsele din sectorul vitivinicol se obțin din materii prime ecologice.
- 2.2. Numai produsele și substanțele autorizate pentru utilizare în producția ecologică în temeiul articolului 19 pot fi folosite la fabricarea produselor din sectorul vitivinicol,

¹³ Regulamentul (CE) nr. 606/2009 al Comisiei din 10 iulie 2009 de stabilire a anumitor norme de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului în privința categoriilor de produse viticole, a practicilor oenologice și a restricțiilor care se aplică acestora (JO L 193, 24.7.2009, p. 1).

¹⁴ Regulamentul (CE) nr. 607/2009 al Comisiei din 14 iulie 2009 de stabilire a unor norme de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului în ceea ce privește denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate, mențiunile tradiționale, etichetarea și prezentarea anumitor produse vitivinicole (JO L 193, 24.7.2009, p. 60)

inclusiv în cursul proceselor și al practicilor enologice, sub rezerva respectării condițiilor și a restricțiilor stabilite în Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și în Regulamentul (CE) nr. 606/2009 și, în special, în anexa I A la regulamentul respectiv.

3. Practici enologice și restricții

- 3.1. Fără a se aduce atingere secțiunilor 1 și 2 și interdicțiilor și restricțiilor specifice prevăzute la punctele 3.2-3.5, sunt permise numai practicile, procesele și tratamentele enologice utilizate înainte de data de 1 august 2010, ținând cont inclusiv de restricțiile prevăzute la articolul 80 și la articolul 83 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, precum și la articolele 3, 5-9 și 11-14 din Regulamentul (CE) nr. 606/2009 și în anexele la regulamentele respective.
- 3.2. Se interzice utilizarea următoarelor practici, procese și tratamente enologice:
 - (a) concentrarea parțială prin răcire, conform părții I secțiunea B.1 litera (c) din anexa VIII la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013;
 - (b) eliminarea anhidridei sulfuroase prin procedee fizice, în conformitate cu punctul 8 din anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009;
 - (c) tratarea prin electrodializă pentru a se asigura stabilizarea tartrică a vinului, în conformitate cu punctul 36 din anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009;
 - (d) dezalcoolizarea parțială a vinului în conformitate cu punctul 40 din anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009;
 - (e) tratamentul cu schimbători de cationi pentru asigurarea stabilizării tartrice a vinului, în conformitate cu punctul 43 din anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009.
- 3.3. Utilizarea următoarelor practici, procese și tratamente enologice este permisă în următoarele condiții:
 - (a) în cazul tratamentelor termice în conformitate cu punctul 2 din anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009, temperatura nu depășește 70 °C;
 - (b) în cazul centrifugării și al filtrării cu sau fără agent de filtrare inert, în conformitate cu punctul 3 din anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009, mărimea porilor nu trebuie să fie mai mică de 0,2 micrometri.
- 3.4. Înainte de 1 august 2015, Comisia reexaminează utilizarea următoarelor practici, procese și tratamente enologice în vederea eliminării lor treptate sau a impunerii unor restricții suplimentare cu privire la practicile respective:
 - (a) tratamentele termice menționate la punctul 2 din anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009;
 - (b) utilizarea de rășini schimbătoare de ioni menționată la punctul 20 din anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009;
 - (c) osmoza inversă conform părții I secțiunea B.1 litera (b) din anexa VIII la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.
- 3.5. Orice modificare introdusă după 1 august 2010 în ceea ce privește practicile, procesele și tratamentele enologice prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 sau în Regulamentul (CE) nr. 606/2009 poate fi aplicată în producția ecologică de vin numai după adoptarea măsurilor necesare pentru punerea în aplicare a normelor

de producție prevăzute în prezenta secțiune 3 și, dacă este necesar, după efectuarea unei evaluări în conformitate cu articolul 19 din prezentul regulament.

Partea VI: Drojdie utilizată ca aliment sau hrană pentru animale

Pe lângă normele de producție generale stabilite la articolele 7, 9 și 15, normele stabilite în prezenta parte se aplică drojdiei ecologice folosite ca aliment sau hrană pentru animale.

1. Cerințe generale

- 1.1. Pentru producția de drojdie ecologică se utilizează numai substraturi produse în mod ecologic.
- 1.2. Alimentele ecologice sau hrana ecologică pentru animale nu trebuie să conțină concomitent drojdie ecologică și drojdie neecologică.
- 1.3. La producerea, prepararea și elaborarea drojdiei ecologice se pot folosi următoarele substanțe:
 - (a) adjuvanții tehnologici autorizați pentru utilizare în producția ecologică în temeiul articolului 19;
 - (b) produsele și substanțele menționate la punctul 2. 2.2. (a) și (d) din partea IV.

ANEXA III
COLECTAREA, AMBALAREA, TRANSPORTUL ȘI DEPOZITAREA
PRODUSELOR

1. Colectarea produselor și transportul către unitățile de pregătire

Operatorii pot efectua colectarea simultană a produselor ecologice și neecologice numai în cazul în care se iau măsuri corespunzătoare pentru a se evita orice posibil amestec sau schimb cu produse neecologice și pentru a se garanta identificarea produselor ecologice. Operatorul ține la dispoziția organismului de control sau a autorității de control informațiile referitoare la zilele, orele și circuitul de colectare, precum și la data și ora primirii produselor.

2. Ambalarea și transportul produselor către alți operatori sau alte unități

2.1. Operatorii garantează că produsele ecologice sunt transportate către alți operatori sau alte unități, inclusiv către angroșiști și comercianți cu amănuntul, numai în ambalaje, recipiente sau vehicule corespunzătoare închise astfel încât substituirea conținutului să nu poată fi realizată fără manipularea sau deteriorarea sigiliului și cărora li se aplică o etichetă pe care se precizează, fără a se aduce atingere altor indicații impuse prin dreptul Uniunii:

- (a) denumirea și adresa operatorului și, dacă aceștia sunt diferiți, ale proprietarului sau ale vânzătorului produsului;
- (b) numele produsului sau o descriere a furajelor combinate, însoțite de o referire la metoda de producție ecologică;
- (c) denumirea sau numărul de cod al organismului de control sau al autorității de control de care aparține operatorul; și
- (d) dacă este cazul, marca de identificare a lotului, aplicată în conformitate cu un sistem de marcare aprobat la nivel național sau convenit cu organismul de control sau autoritatea de control, care să permită stabilirea unei legături între lot și evidențele menționate la articolul 24.

Informațiile menționate la literele (a)-(d) pot fi prezentate și într-un document de însoțire, în cazul în care un astfel de document poate fi legat în mod incontestabil de ambalajul, recipientul sau vehiculul în care este transportat produsul. Acest document de însoțire cuprinde informații cu privire la furnizor sau la transportator.

2.2. Închiderea ambalajelor, a recipientelor sau a vehiculelor nu este obligatorie în cazul în care:

- (a) transportul se efectuează direct între un operator și un alt operator, iar ambii sunt supuși sistemului de control privind producția ecologică;
- (b) produsele sunt însoțite de un document care furnizează informațiile prevăzute la punctul 2.1; și
- (c) atât operatorii care expediază, cât și operatorii destinatari țin la dispoziția organismului de control sau a autorității de control evidențe cu privire la operațiunile de transport respective.

3. Norme speciale privind transportul hranei pentru animale către alte unități de producție sau de pregătire ori către spații de depozitare

La transportarea hranei pentru animale către alte unități de producție sau de pregătire ori locuri de depozitare, operatorii se asigură că sunt respectate următoarele condiții:

- (a) pe parcursul transportului, hrana pentru animale produsă prin metode ecologice, furajele în conversie și hrana pentru animale neecologică sunt efectiv separate fizic;
- (b) vehiculele sau recipientele care au transportat produse neecologice pot fi utilizate pentru a transporta produse ecologice numai dacă:
 - (i) înainte de începerea transportului de produse ecologice, s-au luat măsuri adecvate de curățare a căror eficacitate a fost verificată, iar operatorii înregistrează aceste operațiuni;
 - (ii) sunt puse în aplicare toate măsurile corespunzătoare, în funcție de riscurile evaluate în conformitate cu măsurile de control și, dacă este necesar, operatorii garantează faptul că produsele neecologice nu pot fi introduse pe piață cu o indicație referitoare la producția ecologică;
 - (iii) operatorii țin la dispoziția organismului de control sau a autorității de control evidențe cu privire la astfel de operațiuni de transport;
- (c) transportul furajelor ecologice finite este separat fizic sau în timp de transportul altor produse finite;
- (d) pe durata transportului, se înregistrează cantitatea de produse de la început și fiecare cantitate individuală livrată pe parcursul unei curse de livrare.

4. Transportul peștilor vii

- 4.1. Peștii vii trebuie transportați în cisterne corespunzătoare cu apă curată care satisface nevoile fiziologice ale acestora în ceea ce privește temperatura și cantitatea de oxigen dizolvat.
- 4.2. Înainte de transportarea peștilor ecologici și a produselor ecologice din pește, cisternele trebuie curățate, dezinfectate și clătite cu multă grijă.
- 4.3. Se iau măsuri de precauție pentru a se reduce stresul. În timpul transportului, densitatea nu trebuie să atingă un nivel care să dăuneze speciei respective.
- 4.4. Trebuie să se țină evidențe justificative pentru operațiunile menționate la punctele 4.1, 4.2 și 4.3.

5. Recepția produselor de la alți operatori de unități

La recepția unui produs ecologic, operatorul verifică închiderea ambalajului sau a recipientului în cazurile în care acest lucru este necesar, precum și prezența indicațiilor prevăzute în secțiunea 2.

Operatorul trebuie să realizeze un control încrucișat al informațiilor de pe eticheta menționată în secțiunea 2 cu informațiile din documentele de însoțire. Rezultatul acestor verificări se menționează în mod explicit în evidențele menționate la articolul 24.

6. Norme speciale referitoare la recepția produselor dintr-o țară terță

Dacă se importă produse ecologice dintr-o țară terță, acestea se transportă în ambalaje sau recipiente corespunzătoare, închise într-un mod care să împiedice înlocuirea conținutului și prevăzute cu datele de identificare ale exportatorului și cu oricare alte mărci și numere care servesc la identificarea lotului, precum și cu certificatul de control pentru importul din țări terțe, după caz.

La recepția unui produs ecologic importat dintr-o țară terță, persoana fizică sau juridică destinată a transportului importat și care îl recepționează în vederea pregătirii ulterioare sau a comercializării verifică închiderea ambalajului sau a recipientului și, în cazul produselor importate în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) litera (b) punctul (ii), verifică dacă certificatul de inspecție menționat la articolul respectiv vizează tipul de produs conținut de transport. Rezultatul acestei verificări se menționează în mod explicit în evidențele menționate la articolul 24.

7. Depozitarea produselor

- 7.1. Pentru depozitarea produselor, zonele se gestionează în așa fel încât să se asigure identificarea loturilor și să se evite orice amestec sau orice contaminare cu produse sau substanțe care nu sunt conforme cu normele de producție ecologică. Produsele ecologice trebuie să poată fi clar identificate în orice moment.
- 7.2. În cazul unităților de producție vegetală și animalieră ecologică, este interzisă depozitarea în unitatea de producție a altor factori de producție decât cei autorizați pentru utilizare în producția ecologică în temeiul articolului 19.
- 7.3. Este permisă depozitarea medicamentelor de uz veterinar alopatiche și a antibioticelor în exploatațile agricole și de acvacultură cu condiția ca acestea să fi fost prescrise de un medic veterinar în legătură cu tratamentele menționate la punctul 1.5.2.2 din partea II și la punctul 4.1.4.2 litera (a) din partea III din anexa II, să fie depozitate într-un loc supravegheat și să fie înregistrate în registrul animalelor, astfel cum se menționează la articolul 24.
- 7.4. În cazul în care operatorii manipulează atât produse neecologice, cât și produse ecologice, iar acestea din urmă sunt depozitate în spații de depozitare în care sunt depozitate și alte produse agricole sau alimentare:
 - (a) produsele ecologice se păstrează separat de celelalte produse agricole sau alimentare;
 - (b) se iau toate măsurile pentru a se asigura identificarea transporturilor și pentru a se evita amestecurile sau schimburile cu produse neecologice;
 - (c) înainte de depozitarea produselor ecologice, s-au luat măsuri adecvate de curățare a căror eficacitate a fost verificată, iar operatorii înregistrează aceste operațiuni.

ANEXA IV

TERMENII PREVĂZUȚI LA ARTICOLUL 21

BG: биологичен.

ES: ecológico, biológico.

CS: ekologické, biologické.

DA: økologisk.

DE: ökologisch, biologisch.

ET: mahe, ökoloogiline.

EL: βιολογικό.

EN: organic.

FR: biologique.

GA: orgánach.

HR: ekološki.

IT: biologico.

LV: bioloģisks, ekoloģisks.

LT: ekologiškas.

LU: biologesch.

HU: ökológiai.

MT: organiku.

NL: biologisch.

PL: ekologiczne.

PT: biológico.

RO: ecologic.

SK: ekologické, biologické.

SL: ekološki.

FI: luonnonmukainen.

SV: ekologisk.

ANEXA V

LOGOUL UNIUNII EUROPENE PENTRU PRODUCȚIA ECOLOGICĂ ȘI NUMERELE DE COD

1. Logo

- 1.1. Logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică trebuie să respecte modelul de mai jos:

A se introduce LOGOUL

- 1.2. Culoarea de referință în sistemul Pantone este verde Pantone nr. 376 și verde (50 % cyan + 100 % galben), atunci când se folosește cvadricromia.
- 1.3. Logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică se poate utiliza și în alb și negru, astfel cum este ilustrat, dar numai în cazul în care nu este posibilă utilizarea variantei în culori:

A se introduce LOGOUL

- 1.4. În cazul în care culoarea de fond a ambalajului sau a etichetei este închisă, simbolurile pot fi reproduse în negativ, utilizând culoarea de fond a ambalajului sau a etichetei.
- 1.5. Dacă un logo este utilizat în culori pe un fond colorat, ceea ce îl face greu de văzut, se poate folosi, pentru a se îmbunătăți contrastul cu culorile de fond, o linie de delimitare care înconjoară logoul.
- 1.6. În anumite situații specifice în care pe ambalaj există indicații într-o singură culoare, logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică poate fi utilizat în aceeași culoare.
- 1.7. Logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică trebuie să aibă o înălțime de minimum 9 mm și o lățime de minimum 13,5 mm; raportul înălțime/lățime trebuie să fie în permanență 1:1,5. În mod excepțional, pentru ambalajele foarte mici, dimensiunea minimă poate fi redusă până la o înălțime de 6 mm.
- 1.8. Logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică poate fi asociat cu elemente grafice sau de text referitoare la producția ecologică, cu condiția ca acestea să nu modifice sau să nu schimbe natura logoului Uniunii Europene pentru producția ecologică și nici indicațiile definite în conformitate cu articolul 22. Atunci când este asociat cu logouri naționale sau private care utilizează o culoare verde diferită de culoarea de referință menționată la punctul 2, logoul Uniunii Europene pentru producția ecologică poate fi utilizat în acea culoare diferită de culoarea de referință.

2. Numerele de cod

Formatul general al numerelor de cod este următorul:

AB-CDE-999

unde:

- (a) „AB” este codul ISO al țării în care au loc controalele;
- (b) „CDE” este un termen indicat în trei litere care trebuie hotărâte de Comisie sau de fiecare stat membru, precum „bio” , „öko” , „org” sau „eko” , care stabilește o legătură cu producția ecologică; și

- (c) „999” este numărul de referință, indicat în maximum trei cifre, care trebuie atribuit de:
- (i) autoritatea competentă a fiecărui stat membru autorităților de control sau organismelor de control cărora le-a delegat sarcini de control;
 - (ii) Comisie:
 - autorităților de control și organismelor de control recunoscute de Comisie în temeiul articolului 29;
 - autorităților competente din țări terțe recunoscute de Comisie în temeiul articolului 31.